UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

10
ЛЮТОГО 1972
Число No 6
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
FEBRUARY 10, 1972

СТЕНФІЛД ЗАПОВІДАЄ ВИБОРИ НА ВЕСНУ

Провідник консервативної партії Р. Стенфілд заповідає, що вибори до федерального парляменту відбудуться весною ц.р. „Якщо кандидати консервативної партії не будуть робити ніяких незручних виступів, то консервати можуть виграти вибори" — сказав Стенфілд.

На думку Стенфілда головні проблеми в виборчій кампанії будуть: безробіття в Канаді, економічна політика Канади, індустріяльний розвиток та фінансова нерівність між поодинокими провінціями.

В східних провінціях, що межують з морем, ще буде проблемою до розв'язання справа мінеральних прав за мінерали знайдені поблизу берегів провінцій. Провінції уважають, що прибуток із мінералів належиться їм, а федеральний уряд висуває до тих прибутків свої вимоги. Стенфілд обстоює думку, що прибуток з тих мінералів повинен йти до кас провінційних урядів.

Бурі та сніговії в Канаді

Західне узбережжя Канади навістила велика буря, яка заподіяла багато шкоди. В ванкуверській пристані буря зірвала з якорів 4 судна, які зударилися зі собою й поважно себе пошкодили. Сомалійське судно „Дона Аніта" затонуло у віддалі 120 миль від Ванкуверу враз із 41 моряками.

Схід Канади навістили страшні сніговії, які спинили майже всю комунікацію. Вітер, що віяв зі силою 40 миль на годину, позавівав снігом усі дороги. Багато людей не могло дістатись до праці і чимало фабрик, урядів та установ світили пусткою. 12 цалів висока верства снігу вкрила протягом ночі майже цілу провінцію Квебек та частину провінції Ню Брансвік та Нова Скошія. Діти не могли дістатись до своїх шкіл, листоноші не могли розносити поштових посилок, а літаки почали літати щойно під вечір, як очищено зі снігу летовища.

Жиди нарікають на Ізраїль

В Ізраїлю побувала протягом семи днів делегація советських жидів, яка хотіла приглянутися, як живуть в Ізраїлю жиди, що поїхали туди з СССР. Делегати говорили, в поворотній дорозі з Ізраїля, з репортерами у Відні й нарікали, що советським жидам дуже важко пристосуватися до життя в Ізраїлі. Багато советських жидів — казали вони — просили їх, щоб вможливили їм поворот до СССР. Одначе делегати мусіли признати, що в советських урядах є понад 10,000 жидівських внесків про дозвіл на виїзд до Ізраїля. Кожний жид, що виїздить до Ізраїля, мусить заплатити советському урядові 900 рублів (поверх 1,000 дол.).

Українські студенти телефонують

На вістку про арешти українських студентів українські студенти в Ню Йорку розпочали „телефонічні протести" до советських дипломатичних представництв у Ню Йорку, висловлюючи своє обурення з приводу переведених арештів. Советські урядовці в Ню Йорку вже нарікали на „перешкоджування їм в праці".

На многі літа, Владико

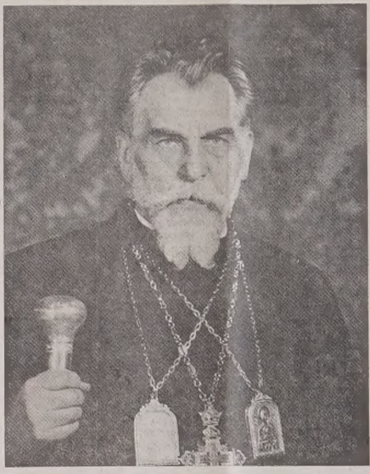

Його Блаженству
Верховному Архиєпископові
і кардиналові Йосифові VII
у 80-річчя життя
шлемо щирі побажання і вислови
синівської любови

„Українські Вісті"

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП БУДЕ В ЗДА

СВЯТКУВАННЯ 80-РІЧЧЯ УРОДИН

„УВісті" з 3 лютого ц.р. (ч. 5) подали повідомлення Українського Пресового Бюра з Риму про те, що Блаженніший Верховний Архиєпископ Кир Йосиф VII не вибирається в подорож до ЗДА. Але щоденник „Свобода" з п'ятниці, 28 січня 1972 р. (ч. 18), подає довше повідомлення про приїзд Верховного Архиєпископа та участь у торжествах Дня Помісности УКЦеркви в днях від 17 до 20 лютого. Із повідомлення в „Америці", передрукованому „Свободою", виходить що Верховний Архиєпископ уже має дозвіл на виїзд до ЗДА. Комітет для підготови програми очолив від митрополії в Філядельфії Владика Василь (Лостин) і на його запрошення відбулись у понеділок, 24 січня, наради з метою ділової підготови святкувань „Днів Помісности"„ пов'язаних з відзначенням 80-річчя народин Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа VII. Владика Василь запросив управу відділу УККА в Філядельфії оформити діловий комітет.

Ось широка програма святкувань: У четвер, 17 лютого буде відправлена Архиєрейська св. Літургія в намірені Верховного Архиєпископа, опісля зустріч усіх священників митрополії з Ювілятом і спільна вечеря. В п'ятницю, 18 лютого, пополудні діти парафіяльних шкіл та делегації молодечих організацій вітатимуть Верховного Архиєпископа в авдиторії катедральної школи. В суботу, 19 лютого, ввечері відбудеться академія з участю місцевих хорів і мистецьких сил та доповіддю одного з Владик. У неділю, 20 лютого, в год. 10-ій рано Верховний Архиєпископ відслужить у сослуженні митрополита Амвросія і Владик Архиєрейську св. Літургію в соборному храмі Непорочного Зачаття ПДМ і панахиду за замучених Владик, священиків і вірних УКЦеркви в Україні. Опісля о год. 1-ій по полудні відбудеться бенкет у пошану Достойного Ювілята, що його відкриє голова комітету підготови святкуваня Помісности УКЦ Владика Василь. Програмою бенкету проводитиме о. шамб. Мирослав Харина: промовлятимуть представник централі УККА, митрополит Амвросій і Блаженніший Верховний Архиєпископ Йосиф VII.

На Мальті торгуються

Спір між новим прем'єром острова Мальти Дом Мінтофом та англійським урядом ще не закінчився Мінтоф зажадав великої підвишки оплати за постій англійських кораблів і вояків на Мальті, на що Англія не погодилась. Тоді Мінтоф доручив англійцям забратися до Нового Року з острова. Англійці вислали до Англії лишень жінок та дітей, а вояків залишили на Мальті, бо вони мають заплачену оплату за постій на Мальті до кінця березня.

Та справа на тому не закінчилась. З від'їздом англійських жінок та дітей понад 6,000 мешканців Мальти втратили працю. Якщо Англія забере всіх своїх вояків, то Мальта втратить річного прибутку поверх 38 мільйонів долярів, що їх англійці платили на Мальті за різні товари, крім самої оплати за користування островом. Тому Мінтоф розпочав переговори з Англією та державами НАТО за підвишку оплати. Англія погодилася подвоїти оплату до висоти 24.7 мільйонів долярів річно. Мінтоф вимагає 46 мільйонів долярів. Тимчасом ЗДА порадили Англії підвищити оплату на 33 мільйони долярів річно, бо інакше, на Мальті готові всадовитися советські воєнні кораблі, яких тепер багато кружляє по Середземному морю. Мінтоф далі погрожує, що англійців викине; англійці ж заповідають, що вони заберуться, якщо Мінтоф не зменшить своїх вимог. Покищо все залишилось по старому, лишень англійських родин вже нема на Мальті. Англія вдержує свою залогу на Мальті вже 171 років.

Знову критикують

Центральний комітет советської комуністичної партії видав гострий декрет, в якому накидається на советських літературних та мистецьких критиків, що вони пропускають літературні та мистецькі твори, „противні комуністичній ідеології й домагається загострення ідейної чуйности критиків".

СССР ДОЗВОЛЯЄ ЖИДАМ ЇХАТИ ДО ІЗРАЇЛЯ

В минулих місяцях значно зросла кількість жидівських імігрантів із СССР до Ізраїля. Якщо й надалі советський уряд буде давати жидам дозволи на виїзд так, як досі, то протягом цього року з СССР виїде до Ізраїля 45-65,000 жидів. Яка причина злагіднення советських приписів щодо іміграції ;идів до Ізраїля, годі сказати. Дехто думає, що СССР посилає багато жидів до Ізраїля, щоб збільшити жидівські видатки на імігрантів, бо приміщення на мешкання та праці одної жидівської родини в Ізраїлі коштує ізраїльський уряд понад 35,000 дол. Якщо Ізраїль буде платити гроші на поселення імігрантів, то прибл. 200 мільйонів, які підуть на імігрантів, не зможуть бути вжиті на закупно літаків чи зброї. Інші вважають, що советському урядові було вже за багато протестів у СССР і за кордоном проти заборони виїзду жидів до Ізраїля й тому він тепер видає легше дозволи на виїзд. Ще дехто пояснює дозволи звичайним советським виповненням пляну. Советські подорожні бюра повинні висилати щороку певну кількість подорожних за кордон. Тому, що звичайні советські громадяни не виїздять за кордон, бюра висилають жидів, щоб виповнити призначену їм квоту подорожніх за кордон.

Єгипетський президент в СССР

Єгипетський президент А. Садат побував, протягом нецілого року, втретє в Москві. Садат просив СССР про доставу дальших літаків та зброї для війни з Ізраїлем. Положення Садата досить прикре. Минулого року він обіцяв, що в 1971 р. буде вирішена судьба кол. єгипетських територій, зайнятих тепер Ізраїлем. Тимчасом у минулому році нічого не сталося, бо великодержави, головно ЗДА та СССР старалися довести до переговорів між обома державами. Безпосередніх переговорів між обома державами досі ще не було, хоч різні посередники, як ось президент Тіто, ОН ітд. — старалися погодити обі сторони. З невиясненої ситуації незадоволені єгиптяни, які живуть у постійному воєнному поготівлі, до того в Єгипті перебуває бл. 20,000 советських вояків, які не втішаються великою прихильністю єгипетського населення. Минулого тижня єгипетські студенти влаштували велику демонстрацію, домагаючися війни з Ізраїлем. Тому то президент Садат їздив до Москви, щоб дістати дальшу зброю а ще мабуть важніше, щоб дістати згоду СССР на війну. З офіційного комунікату, що його видано про відвідини Садата в Москві, не виходить, щоб СССР погодився на дальшу війну Єгипту з Ізраїлем, бо для СССР далеко вигідніше, щоб на Близькому Сході не було миру. СССР може тоді там держати своє військо під претекстом охорони арабських країн перед нападом Ізраїля.

Московська делегація в Римі

Пресова агенція „Ассошіейтед Пресс" повідомляє, що до Риму приїхала чотирочленна делегація „Русской Православной Церкви" під проводом архиєпископа Філарета, єпископа Дмитрова і помічника московської єпархії та патріярха, ректора московської духовної академії і семинарії в Загорську біля Москви. Делегація була минулого понеділка на авдієнції в папи Павла VI. Делегація обговорювала співпрацю виховних установ, справу виховання питомців на правдивих слуг Божих у любові до своїх братів та обмін виховниками обох Церков.

Коротki вiсmки

• **В Алберті видобуто** в 1971 р. мінералів загальної вартости поверх півтора мільярда долярів, на 90 мільйонів більше, як в Онтаріо.

• **У 1971 р.** залізнича лінія Сі-Ен-Ар доставила до елевейторів в Тандер Бей, Онт., 126,013 вагонів збіжжя, майже на 15,000 вагонів більше, як в 1970 р. 828 вантажних суден вивезло в 1971 р. поверх 751 мільйонів бушлів збіжжя.

• **У минулому році** було в Канаді 8,979 лісових пожеж, що знищили 4 мільйони акрів лісу.

• **Канадська залізнича** лінія Сі-Пі-Ар підвищила ціну за переїзд та за спальні вагони на 10%. В літі ціни за окремі кабіни в поїзді будуть вищі 50%.

• **У Кінава,** Квебек, замкнуть в травні фабрику паперу, наслідом чого втратить працю 50 постійних та 325 тимчасових робітників. Фабрика може переробляти річно 154,000 тонн дерева, а минулого року переробила всього 73,000 тонн, бо не було збуту на її вироби.

• **Торговельна палата** в Давсон Крік, Бр. К., звернулася до федерального уряду, щоб дав цементу на шлях „Аляска гайвей", на просторі 84 миль, поблизу Давсон Крік. Кошт 165-170 мільйонів долярів. Федеральний уряд ще не дав відповіді.

• **На домагання** американського конґресу радіостанція „Голос Америки" передаватиме двічі в тиждень спеціяльну програму для жидів у СССР в жидівській мові.

• **Тому що з Сирії** нападали арабські терористи на територію Ізраїля та чинили різні шкоди, ізраїльські літаки перевели 14 налетів на сирійські пограничні місцевості в січні ц.р. обкидуючи бомбами табори-терористів.

• **Комуністичний Китай** замовив на площі Всеканадської вистави в Торонті 60,000 квадратних стіп площі під свій виставовий павільон за ціну 65,000 дол. Це найбільша площа, яку досі замовив якийнебудь закордонний уряд.

• **У Західній Німеччині** помер кол. шеф німецького цивільного летунства Е. Мільх у 79-ому році життя. Він дбав про постачання німецького летунства під час минулої світової війни.

• **Єгипетський президент** А. Садат побував у Москві вже втретє продовж нецілого року, Садат домагався дальших посилок советської зброї та військового устаткування для єгипетської армії.

• **Китайські комуністичні** газети, які досі атакували президента ЗДА Р. Ніксона за його війну в В'єтнамі, тепер розпочали „розяснювальну кампанію", щоб приготовити китайців на приязний прийом Ніксона, як він прилетить до Китаю.

• **Американське бюро** для дослідів харчових продуктів обмежило вживання сахарини, що, вживана в більшій кількості, спричинює боляки. Над сахариною ведуть тепер досліди.

• **З днем 1 лютого** буде введена постійна летунська комунікація між Москвою і Берліном. Двічі в тиждень советські пасажирські літаки летітимуть до Франкфурту, а німецькі літаки „Люфтганза" до Москви.

• **В Еспанії** студенти перевели дводенні вуличні демонстрації проти продовження університетських студій з 6 до 7 років. 100 студентів арештовано.

• **У Ню Йорку** аґент поліції Еф-Бі-Ай застрілив повітряного пірата 45-річного Гайнріха фон Георґе, який, під загрозою знищення літака бомбою, домагався 200,000 дол.окупу.

• **У ЗДА засадять** цього року менше бобу, бо в минулому році вирощено бобу забагато й 31 мільйон бушлів залишилося непроданими.

• **Всі пасажири,** що користуються літаками на території ЗДА, мусять давати свої клунки до перевірки перед всіданням на літак з уваги на повітряних піратів. Пасажири, що летять з ЗДА до Канади літаками „Ер Канада" не підлягають контролі.

• **Річний бюджет ОН** на 1972 рік перевищить суму 200 мільйонів долярів. СССР винен за вкладку за минулий рік, а за цей рік 22 мільйони. ЗДА винні за цей рік ще 13 мільйонів долярів.

• **У Парижі перестав** виходити щоденник „Парі-Жур" наслідком недобору. В Парижі виходить ще 9 щоденників для самого Парижа та три для провінції. В 1939 р. в Парижі виходило 31 щоденників.

• **СССР та Японія** погодились розпочати переговори у справі мирового договору. Хоч війна закінчилась 1945 р., СССР та Японія ще не мають мирового договору.

• **Поліція Бразілії,** в якій тепер панує військова диктатура, арештувала 200 осіб, запідозрених у підривній діяльності. Поліція може держати запідозрених в тюрмі необмежений час.

• **До Австралії** приїхали 162 вчителі із ЗДА та Канади на працю. Всі вони молоді, у віці поверх 20 років й подружені.

Нехай рішають тайванці

Комуністичний Китай заповідає, що він залишить за мешканцями Тайвань (Формози) де тепер перебуває китайський націоналістичний уряд, вирішити, чи вони хочуть прилучитися до комуністичного Китаю чи бути й далі самостійною державою. Припускають, що тайванці радше прилучаться до Китаю й тому Китай не хоче домагатися прилучення Тайвані силою.

Помер советський шеф штабу

В Москві помер, після довгої хвороби, кол. советський шеф штабу М. М. Захаров на 73-ому році життя. Захаров був, після війни, командантом советських окупаційних військ у Німеччині. Він належав до „поміркованих" між советськими генералами й заступав думку, що СССР повинен зберігати мир.

КІЛЬКО ЛЮДЕЙ ЖИВЕ З ЧУЖИМИ ЧАСТИНАМИ ТІЛА?

В цілому світі досі переведено 182 перещіплення серця; з того живе всего 28 пацієнтів. На 143 перещіплені печінки, між живими залишилося 10 пацієнтів. Із 28 хворих на легені, яким перещіплено чужі легені, не живе ні один. На 7,581 перещіплених нирок, живе з чужими нирками 3,000 пацієнтів. На 24 перещіплені селезінки, є живий 1.

ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ ПЕРЕД ПАПІРОСКАМИ

Шість великих фабрик папіросок у ЗДА погодилися у своїх оголошеннях про папіроски подавати пересторогу, що папіроски є шкідливі для здоров'я. Перестороги будуть теж друковані на опакуванні папіросок.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One hour "MARTINIZING." THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Gulf

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

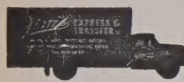

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 113 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-4318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиx недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, John Henry Dikkau otherwise known as John Henry Dickau of 10934 - 65 Ave. Edmonton 62, in the Province of Alberta, U. of A. student intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to John Henry Dickau.
2. For a change of my wife's name from Leona Marie Dikkau to Leona Marie Dickau.

Signature of applicant — legal name in full.
John Henry Dikkau

If known by a name other than legal name please sign also in that name.
John Henry Dickau

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 6 стор.)

...тей поїхали на кілька днів до озера, а дітей залишили з бабуні й дідуня. Як вернулися до дому із озера, стався нещасливий випадок, в якому обоє батьки згинули. Діти не знали докладно, що сталося з їхніми батьками, лише знали, що батьки вже до них більше не вернуться. Лишень старшому хлопцеві сказали дідунь й бабуня, що їх батьки вбиті й їх похоронили.

Дідунь і бабуня зайнялися щиро своїми внуками і були їхніми справжніми виховниками та опікунами. Вони старалися завжди так плянувати свої справи, щоб котресь із них було вдома, щоб не залишати дітей самими. Як котресь із дітей сумувало, то дідунь чи бабуня пригорнуть його, поцілують, розважать, скажуть якийсь жарт або якусь історію й дитина забуває про причину свого смутку і сміється. Дитина відчуває, що дідусь чи бабуня її люблять й та любов, наче тепло, огріває ту дитину. Від часу смерти батьків дітей ні дідунь ні бабуня не ходили на ніякі прийняття („партії"), щоб не залишати дітей самих.

Коли я вже згадав про партії, то може тут скажу дещо й про те. В Канаді завівся був звичай, що з деякими людьми вдержався ще й донині, що приятелі, чи добрі знайомі сходяться щотижня на т.зв. партії. Сходиться до одної хати кілька, чи кільканадцять пар, гостяться, попивають, танцюють, оповідають менше або більше приличні історії та жарти, словом забавляються. На такі партії колись ходив і я. Зачалось це ще від часів депресії, коли люди не мали робіт й не знали, що зробити з часом. Сходилися в якійсь хаті, постарали їжі й напитків, які тоді були досить дешеві й забавлялися. Кілька років я ходив на ті партії, робив їх теж у своїй хаті, а відтак залишив те все. Чому? Бо багато з тих партій нещирі. Там сходяться люди, яких часто нічого не лучить, хіба те, що сходяться на партії, разом забавляться а позатим привитають себе хіба канадським „геллов" і на тім кінець. Певно, що, як зійдуться щирі приятелі, які дійсно зі собою щиро живуть, то така партія є приємною і милою розвагою для них усіх, бо вони там відпочивають по своїх щоденних зайняттях й забувають про свої щоденні турботи. Але таких партій, здається небагато. А то звичайно не є великою приємністю, зокрема, якщо чоловік доживе старших років і йому нелегко тратити ночі на не надто мудре базікання. Інша річ, як що комусь справляють якісь роковини, чи якийсь ювілей, то тоді випадає піти, бо треба людей пошанувати. Але це не трапляється що тижня. Як наш син був менший, то звичайно одне з нас лишалося вдома з дитиною, а друге йшло на якісь ювілейні прийняття, бо ці звичайні партії я по кількох роках таки залишив зовсім.

Як робили інші учасники партій зі своїми дітьми, я не знаю. Зі собою забирати їх на партію було нелегко, бо дитина скоро дрімала, а на партії серед диму та гамору, тоді було заснути. До того нераз, як партія була „веселіша" то дитина могла такого наслухатися, що й старому нераз від того волосся дубом ставало на голові.

Деякі залишали дітей вдома під опікою якоїсь старшої дитини. Тоді ще про „бейбісітерів" не було так легко, бо люди не мали чим їм платити. А старші діти нераз доглядали своїх менших братчиків чи сестер дбайливо, а нераз зовсім ними не турбувалися. А вже найменше турбувалися тим, щоб дитину заспокоїти, як дитина плакала.

Знаю одне подружжя, яке мало хлопчика і старшеньку дещо дівчину. Дівчина не дуже дбала про свого братчика, як її залишали з ним у хаті. Як хлопчик дуже розплакався, то дівчина телефонувала до мами на партію, що не може собі з ним дати ради, бо він кричить на цілу хату. А мама, розбавлена на партії, каже дівчині дати хлопцеві кілька „пасків" і покласти спати. Дівчина так і робила. Очевидно, що хлопчина так скоро не заспокоювався, але ще більше плакав, як дістав кілька „пасків", що йому не належались, бо йому щось привиджувалося в ночі й не було кому його заспокоїти. А як заснув, то кидався, бо мав несупокійні сни. Так він виростав у нервовому напруженні до 14 років. За той час здивачів, а може навіть і здичів, бо з ним ніхто не говорив, до школи він не ходив, бо школи тоді близько не було. Тому батьки з ним майже не говорили, він й говорити добре не навчився. Отже дістав почування меншевартости, все когось чи чогось боявся, став дуже нервовим, кидався чогонебудь і плакав. Батьки пішли з ним щойно тоді до лікаря й лікар порадив післати його до лікарні для умово хворих. Його післали туди, але там ним належно не заопікувалися, він не змінився й залишився в цій лікарні й досі. З цього він уже не вийде й там помре. А все через вину батьків, що його належно не припильнували змалку.

Й сьогодні, коли його батько вже помер, то й мама не має багато часу для свого сина, бо зайнята різними справами, або їде в подорож. Зрештою вона вважає того сина ненормальним й не хоче тратити на нього свого дорогого часу. То пощо було тоді дитину приводити на світ, як для неї нема часу? Я не є фахівець від виховання дітей і не беруся нікого навчати, як дітей виховувати, але мені здається, що як дитина плаче, то вона має до того причину й треба тієї причини шукати. А, як її нічого не болить ні ніщо її не дошкулює то може дитина хоче приголубитися до тата, чи до мами, бо почуває себе тоді певнішою. То, як можна дитині тих батьківських пестощів відмовляти? В теперішних часах може вже молоді батьки більше дбають про дітей і менше користуються „паском", але колись тих „пасків" було таки за багато і тому неодна дитина здивачіла, а може й опинилася в лікарні для умово хворих.

Японія купує в ЗДА 14 розвідчих реактивних літаків типу „Фантом" за ціну понад 90 мільйонів долярів.

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ

В РІДНОМУ СЕЛІ

о. П. Криворучка

Хто може висказати ту радість, яка наповнила моє серце — як я, після 58 років, побачив моє рідне село, рідну хату та мою дорогу сестру. Здається мені, що мене зможе розуміти лише той, хто, як я, по такому довгому часі, пройшов знову давніми стежами та давніми вулицями. В рідному селі я відчув далеко сильніше родинну зв'язь та прив'язання до моєї родини як відчував її в Канаді. Не знаю, — чи то може на мене так поділав дух рідної землі, який виявлявся в чудовому блакитному небозводі, і в ясправих променях ясного літнього сонця і в подуві легенького вітру, що з нашого саду ніс солодкий запах достиглих груш та яблук, і в зустрічі із знайомими, що їх я вже не бачив більше, як пів сторіччя.

В нас на подвір'ї і в хаті повно людей: родина, сусіди, приятелі... Ми з усіми привиталися й нас просять на снідання. Ми помолилися й сідаємо за стіл. Нас гостять щиро й сердечно припрошують... Мило бути в хаті між своїми. Якось забуваються ті далекі віддалі, що ділять нас від себе. Здається, що ми зібралися на звичайну гостину. Мимоволі пливуть мені з уст слова Великодної пісні: „Сей день, егоже сотвори Господь, возрадуємся і возвеселімся в онь!"... Як мило й приємно витати своїх рідних, а, окрім них, бачу двох моїх шкільних товаришів, а далі сусідів. Ми всі гуторимо, жартуємо, пригадуємо собі наші юні роки та сміємося із різних жартів та молодечих пригод. На нас усіх найшов якийсь веселий та безжурний настрій... Але поміж нашу радість в'ється й нитка смутку. Ми будемо в своєму селі всього один день. Хтож коли чував, щоб за один день наговоритися по стільки роках відсутности? Ми ж маємо так багато собі розказати... Вони всі сподівалися, що ми побудемо хоч місяць, або найменше тиждень. А тут всього один день... Але на те нема ніякої ради. Такий тепер світ настав... Нехай уже буде лишень один день, але нехай же буде бодай солодкий...

Виходимо з хати й сідаємо в тіні нашої розлогої груші та продовжуємо нашу розмову, наші оповідання, питання й відповіді та наші жарти. Та хто може в так короткому часі переказати все, що назбиралося протягом тих довгих років у душі та в серці? Там так багато слів, споминів та бажань, що треба було б тижнів, а може й місяців, щоб те все виговорити. Можна би з того списати цілі книги... Але на те нема ради, бо ми дістали дозвіл бути в селі всього один день.

Я перепрошую товариство, зайняте веселою та жвавою розмовою, й іду з сестрою на прохід по саду, щоб приглянутися ближче нашим яблуням та оріхам. Йдемо поволі через сад аж до криниці. Треба напитися з рідної криниці води, що якось спеціяльно смакує. Вода смачна й холодна... Йдемо з сестрою дальше й продовжуємо нашу інтимну, солодку розмову... Та її треба кінчати, бо наші гості вже нас кличуть до товариства. Тільки було нашої інтимної розмови з сестрою. Повертаємося до нашого розбавленого товариства й продовжуємо спільну гутірку. Питання й відповіді без кінця.

А тут з колгоспу прислали автомобіля із шофером й просять туди приїхати, бо й там приготовили для мене прийняття. Ідемо туди, але аж після обіду. Колгосп межує зі селом із сходу. Заїздимо перед головний будинок. Виходить молодий чоловік, представляється і, вітаючи мене, щиренько стискає мою руку. На току просушують пшеничне зерно. Переходимо до стаєн. Стайні довгі, модерні. В одній стайні яких 60-70 дійних корів. Кормлять їх січкою зі соломи і зеленою кукурудзою. То якраз час доєння. Корів доять доярки і одна машина до доєння. До жолоба водопроводами пливе вода. При кожній клітці, в якій стоїть корова, є спеціяльний курок. Корова притискає курок ротом, вода пливе до миски перед коровою й корова звідти п'є воду. В другій частині стайні самий молодняк. Теж вся худоба стоїть у стайні, де її годують та напувають. Але на кілька годин випускають худобу на двір, на сонце, на малу обору, щоб троха проруxалася. На пасовище молодняка не женуть, кажуть, що в стайні краще ховаються. Видоєне молоко перепускають через велику машину-сепаратор, що відділює сметану від молока. Сметану продають, а пісне молоко дають безрогам, яких ховають в окремому будинкові-свинарні, що є поруч стайні.

Біля головного голгоспного будинку гарний, молодий сад, травники та кущі квітів. Входимо до канцелярії колгоспу, але передтим скидаємо зі себе білі нагортки та пластикове взуття, яке нам дали для оглядання стайні. Відтак миємо руки й переходимо до другої чепурної кімнати, де вже є застелений стіл, тарілки, вилки, ножі, склянки, потрійні роди напитків та кілька родів сиру в коробках. Сідаємо за стіл й зачинається гостина. Починають з кав'яру, який там належить до кожної кращої гостини.

Розмова між нами дуже щира й невимушена. В міжчасі мене припрошують до їжі та пиття. Я оповідаю господарям жарт, з якого вони сердечно сміються. Кінчаємо наші відвідини й гостину й збираємося відходити. Секретар колгоспу питається нас, чи ми не мали б охоти поїхати оглянути „кристалічні печери". Кажу, що я, а може ще хтось із наших гостей поїхали би туди, але не маємо чим. Він пропонує нам свій невеликий вантажний автомобіль із шофером, який нас туди завезе. Радо годжуся, але хочу ще повернути до дому, може хтось із нами поїде. Беремо ще чотири особи з нашої родини, перепрошуємо розбавлених гостей, сідаємо на автомобіля й їдемо до „кристалічних печер" у Кривчі. Нашим гостям обіцяємо не баритися довго, бо наш побут у селі й так короткий.

Заворушення в Домініканській республіці

В Домініканській республіці, в Південні Америці, дійшло до затяжних боїв між військом та комуністами. В столиці республіки Санто Домінго згинуло 10 осіб багато було поранених. У боях згинуло 10 поліцистів.

Річна передплата „УВ" — тільки $5.00

SAVE $$$$
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна суостанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і прислішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що пацієнти були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати в масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в крогсторах. Будете задоволені, бо звернуть вам гроші.

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Eaton's Hearing Aid Centre

• Повна обслуга слуховими апаратами.
ТЕЛ.: 424-0181
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.
H. M. Wensley

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Dr. ANDREW WM. SEREDA, M.D.
F.R.C.P. (C) NEUROLOGY
має шану повідомити про відкриття своєї лікарської практики (недуги нервів)
306 Northgate Building, — 10049 Jasper Avenue
PHONE 429-7041 EDMONTON, Alta.

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

Вісті з Едмонтону

Організують клюб українських професійних музик і музиколюбів

(і. п.) Ініціятивна група українських професійних музик плянує організувати клюб українських професійних музик і музиколюбів. Головним завданням цього клюбу буде:

1. Зазнайомитися блище з ростом і розвоєм сучасної української музики, плекати і популяризувати українську музику серед громадянства, а зокрема молоді.

2. Інформувати про сучасних і минулих українських композиторів і нові музичні видання (музичну літературу і плити).

3. Улаштовувати концерти української музики, доповіді і дискусії на ті теми.

4. Давати фахову пораду для влаштовування українських концертів і академій.

5. Подбати про фахові рецензії для української музики й концертів та музичних видань.

Членом клюбу можуть бути українські професійні музики і любителі музики, які заінтересовані повищими цілями клюбу.

Основуючі збори клюбу відбудуться в місяці лютому. Докладна дата зборів буде подана в найближчому часі. Зацікавлених просимо зголошуватися до проф. Яременка, тел. 455-2617, або проф. М. Дитиняк, тел. 454-1455.

Доповідь проф. Яр. Рудницького

Заходом організаційного комітету вчительської конвенції Едмонтону проф. Яр. Рудницький, голова Департаменту Славістики Манітобського університету в Вінніпеґу, виголосить 24 лютого доповідь в авдиторії колеґії св. Йосифа на тему „Мовне взаємнення в багатокультурному суспільстві". Початок о год. 9 вранці. Доповідач говоритиме про Канаду як „багатомовну й багатокультурну країну з двома офіційними й багатьма неофіційними мовами".

Зміна часу радієвих передач

Слухайте радієвої передачі „Вечіряя година" кожної середи (не вівтірка) о год. 8.30 вечора з французької радіовисильні нахвилі 680.

ОО. Василіяни

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

Український вечір в німецькому ресторані!

КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.

Того вечора в ресторані українська оркестра буде приґравати українські мелодії, а ансамбль українського танцю **„КОБЗАР"** буде танцювати українські танці.

Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.

HOFBRÄUHAUS

Tel.: 422-1742

10209 - 97 St., Edmonton

Відвідайте Україну

22 дні – $1,032

В ціні включені всі переїзди та всі подорожі в СССР.

ВИЇЗД З ЕДМОНТОНУ 24 КВІТНЯ 1972

(На бажання можна задержатися довше в Европі)

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНИЙ ПЕРЕЛІТ ДЖЕТОВИМ ЛІТАКОМ „ЕР КЕНАДА"

ПОВОРОТ 17 ТРАВНЯ 1972 р.

В ціні включені:

Приміщення в першоклясних готелях

По дві особи в одній кімнаті

3 дні Москва — 2 дні Чернівці

6 днів Київ — 2 дні Тернопіль

4 дні Одеса — 4 дні Львів

ВКЛЮЧЕНЕ ВСЕ ПРОХАРЧУВАННЯ

ЩОДНЯ ОГЛЯДИНИ МІСТА

За всіми інформаціями телефонуйте на ч.: 435-8901. Після урядових годин дзвоніть до п-і Анни Скуба на ч.: 439-1832

2-ПІДЛОГА В КРАМНИЦІ ГАДСОН БЕЙ

SOTHGATE SHOPPING CENTRE

Ціни й плян подорожі, подані повище, є узгіднені тимчасово з совєтськими властями й можуть бути змінені.

Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ

ГОЛОВА КРАЙОВОЇ УПРАВИ ЛУКЖ ПРИЇДЕ НА З'ЇЗД ЛУКЖ

д-р С. Потоцька

15-ий Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ відбудеться в п'ятницю, 3-го і суботу, 4-го березня в залях готелю Мекдоналд в Едмонтоні.

Єпархіяльна управа ЛУКЖ повідомляє про те всі відділи та всіх членкинь й запрошує прибути на з'їзд.

Клич з'їзду: „Наша відповідальність перед будуччиною". На цю тему відбудеться в часі з'їзду дискусійна доповідь, яку будуть на з'їзді обговорювати представниці ЛУКЖ спільно з представниками молоді.

В п'ятницю, 3 березня вечером відбудеться концерт для відзначення уродин Лесі Українки.

На з'їзд запрошено достойних гостей: Преосв. Кир Ніла, голову Крайової управи ЛУКЖ д-р Стефанію Потоцьку та провінційного міністра д-ра Р. Гоголя. Д-р Гоголь буде головним бесідником на бенкеті, що відбудеться в суботу, 4 березня в бенкетовій залі готелю Мекдоналд. На цей бенкет управа ЛУКЖ запрошує все громадянство. Квитки на бенкет можна дістати у голов відділів ЛУКЖ в Едмонтоні. В програмі з'їзду є доповідь голови Крайової управи ЛУКЖ д-р С. Потоцької „Ціль і завдання організації ЛУКЖ".

Духовний асистент о. д-р Е. Камінський матиме доповідь про теперішній стан Української Католицької Церкви.

Окремо буде обговорюваний журнал „Наша Дорога", а також звіт про працю та пляни для будучого розвитку нашого Єпархіяльного музею. Цього року минає якраз 20 років, як в 1952 р. на Єпархіяльному з'їзді музей основано.

З'їзд має вибрати єпархіяльну управу на найближчі два роки та затвердити плян праці на будуче.

Єпархіяльна управа вже від місяця веде підготовку й плянування з'їзду, щоб він був цікавий й дав якнайбільше користи для членства та організації. Делеґаток просимо зголошувати на адресу п-і Олени Грабар, 11614 - 130 стр., Едмонтон.

Квитки на бенкет просимо замовляти: п-і А. Прийма, тел. ч.: 477-5220 або в п-і И. Кулеби, тел. ч.: 477-1870.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 11 лютого:

год. 7.30 вечора, заля УНДому — ширші сходини членів УНДому.

* * *

Субота, 12 лютого:

год. 8 веч. в залі УНДому, 9620 - 109 аве.: забава-пущення, старанням парафії св. Юрія.

* * *

Неділя, 27 лютого:

о год. 7-ій веч. у залі УНО (10629 - 98 вул.) відбудеться свято героїнь заходами Організації Українок Канади. Після програми чай. До участі запрошується українське громадянство Едмонтону.

Вісті з Калґарі

Вшанування роковин 22 січня

Заходом окремого комітету у складі: д-р І. Чеховський, голова, п. Б. Зип, заступник голови і членів: д-р І. Р. Думка, сотн. інж. В. Папірчук, п-і К. Папірчук, Ст. Липський, П. Мацвейко, М. Гошуляк і сотн. В. Різник, відбулось у суботу, 22 січня ц.р. врочисте проголошення посадником Калгар Сайксом декларації про акти 22 січня 1918 і 1919 рр. та вивішення державного прапору України.

Не зважаючи на сильний мороз і дошкульний вітер зібралось поверх 300 українців, громадян Калгар, перед міською управою, дожидаючи урочистої хвилини. Біля щогли станула дітвора і пан-отці, праворуч дивізійники, українські ветерани, ліворуч сумівці, а довкруги площі українське громадянство. Точно о год. 10.30 вийшов посадник Р. Сайкс у товаристві голови місцевого відділу КУК Богдана Зипа, посла до парляменту в Оттаві А. Вуліямса, посла до провінційного парляменту Л. Фаррана, за ними радний І. Кушнір у стилевому українському народному строї, з вишиваною подушечкою з синьо-жовтим прапором у руках, а поруч нього дівчата в українських народних строях, п-ни: Тютько і Ткачук. Посадник Р. Сайкс виголосив промову в обох мовах (англійській та українській), прочитав IV універсал з 22 січня 1918 р. і закінчив словами: „від нині управа м. Калгари визнає день 22 січня днем самостійности і соборности України" закінчуючи такими побажаннями: ... „мої приятелі українці бажаю вам, щоб ваш рідний прапор повівав у Києві, на Софійській площі, у вільній, самостійній Україні". Голова КУК Б. Зип відчитав передану йому проклямацію з постановою щорічно вивішувати український державний прапор на щоглі перед будинком міської управи. Опісля посадник Р. Сайкс у товаристві радних: І. Кушніра і Гартмана та посла Л. Фаррана підніс прапор України при звуках гимну: „Ще не вмерла Україна", а на закінчення „О Канадо", що їх відспівав мішаний хор під орудою д-ра І. Чеховського. Опісля промовляв радн. І. Кушнір (в обох мовах): „Давніше лячно було нашим емігрантам звати себе українцями. Нині наш рідний, блакитно-жовтий прапор повіває в осередку міста, на щоглі міської управи, тризуб св. Володимира пишається підчас походів по вулицях міста, а з голосників лунають звуки нашої рідної, української пісні". Візвав, щоб українці не цуралися свого походження, все і всюди гордились ним, не цурались своєї рідної мови і прадідних своїх звичаїв. Коротке слово сказав теж посол Л. Фарран закінчивши його українською мовою: „Слава Україні", а всі приявні повторили його привіт трикратним „Слава". Англомовний щоденник „Калгари Гералд" помістив теплу згадку про незалежність і соборність України з великою світлиною з цього свята; теж була прихильна передача в телевізії (мережа 4).

З нагоди урочистих святкувань відбувся о год. 6.30 вечора бенкет в авдиторії української католицької церкви св. Успіння, що не могла помістити всіх учасників. При вході на залю хор привітав посадника з дружиною могутнім „многая літа", а голова КУК Б. Зип вручив на пам'ятку „Історію України" в англійській мові. При головному столі засіли 4 панотці з обох наших Церков, численні гості з посадником Сайксом і дружиною та двох заслужених представників нашого вояцтва: полк. М. Ковальський і сотн. Д. Гомонів; при бічному столі українські ветерани, а на протилежному боці представники українських організацій та українське громадянство. Програмою вечора проводив зразково сотн. інж. В. Папірчук. Вечеру започатковано молитвою „Отче наш" (о. парох В. Мартиник) і відспіванням гимну „О Канадо" (мішаний хор „Сурма"). По вечері склали привіти: посадник Р. Сайкс (під бурхливі оплески приявних) і радні: І. Кушнір А. Беррі, Квінслі, адв. Л. Петращук, посол до провінційного парляменту адв. А. Людвик і довголітній посол до парляменту А. Вуліямс згадавши, що хоч англієць, вивчив історію України і тому може сказати слово про Україну. Головну доповідь (в українській мові) виголосив д-р І. Чеховський (обох доповідачів нагородили приявні голосними оплесками). Доповідь головного промовця (судді Бартмана з Ванкуверу, який не міг доїхати внаслідок сніговіїв і тому надіслав телеграму) відчитав о. парох В. Мартиник (англійською мовою). Вечеру закінчив молитвою о. митрофорний протоєрей М. Фик, парох української православної церкви св. Володимира В., а хор відспівав гимни: „Ще не вмерла" і „Боже щасти Їй".

В неділю 23 січня відбулась, заходом КУК, святочна академія в авдиторії церкви св. Успіння о год. 3-ій пополудні. Дуже гарну доповідь виголосив п. Шостаківський. Мішаний хор ЛВУ і СУМ відспівав „Живи Україно", а мужеський хор „Встає хмара з-за лиману" — оба під проводом неструдженого д-ра І. Чеховського. Деклямацію (англійською мовою) виголосила п-і Прімровз Дяків. У другій частині програми поставлено „Сини" В. Стефаника (в інсценізації п. В. Шостаківського). Виконавцями були: чоловічий хор („Чорна рілля ізорана"), рецитатор С. Липський і п. Мирослав Гошуляк (виконав ролю старого батька по мистецьки) додавши своєю грою великої поваги цілій академії. Опісля мішаний хор відспівав пісню „Рідне пісне", а „Проповідь Іларійона, (пера Миколи Матієва Мельника), рецитував маестро В. Шостаківський. Академію закінчено молитвою „Боже великий, творче всесильний".

Про Біберовича і Біберовичів

(закінчення з 2 стор.)

шалком сойму в роках 1880-86) пропонував Іванні Біберовичевій вислати її на державний кошт до Парижа на студії в драматичній школі, але під умовою, що по скінченні студій покине український театр і перейде на польську сцену у Львові. Одначе Біберовичева такої високої ціни за науку не хотіла заплатити і відкинула приманну пропозицію". (Кисілевська).

Іванна Коралевич повінчалася з Іваном Біберовичем, театральним артистом, як і вона, в 1879 році. „У два роки пізніше театр перейшов під управу Біберовича і Гриневецького і тут починається його найкраща ера ... В роках 1881-84, як учениця виділової школи у Станиславові, мала я нагоду пізнатися і захоплюватися львівським театром „Руської Бесіди" під управою Біберовича і Гриневецького ..." (Кисілевська).

Театр „Руська Бесіда" в десятьріччя 1881-1890" під дирекцією Івана Біберовича та Івана Гриневецького пережив кількарічну добу дуже гарного розвитку, яка, на жаль, скінчилася зі смертю Гриневецького, що вмер 1889 р. В Руськім театрі" під тією дирекцією, крім обох директорів, визначалися як добрі драматичні сили пані Біберовичева, Стефурак, Стечинський і Підвисоцький. Коротко гостив у нім дуже талановитий комік Кирницький ..." (Іван Франко: Нарис Українсько-Руської Літератури до 1890 р. Львів: 1910, ст. 346).

„Минулося — пише Олена Кисілевська — до року (1884) не стало мойого коханого батька, а в недовзі по тому, брат Влодко виїхав до Америки. Здавалося, що навіки розійшлися наші дороги (з Біберовичами). Та, навпаки, доля нас звела ще раз, і то на довгі роки, аж до самої смерти наших артистів. В самому розцвіті літ і в повні мистецької слави, Біберовичева на 33-му році, Біберович на сороковому, покидають українську сцену ..." Зі своїми трьома синами і донькою Наталкою, переїхали жити в Коломиї. Коломия, а зокрема „Руський Жіночий Кружок", у проводі якого була довгі роки Олена Кисілевська, використовував побут тих знаменитих артистів. Біберович ніколи не відмовив помочі кружкови у веденні аматорських вистав. Коли мені було яких 6-8 років, і я теж запізнався з родиною Біберовичів, з молодим Володиславом і його сестрою Наталкою, великою приятелькою моєї пок. сестри Наталки, її ровесниці. Других двох братів не пам'ятаю. Наталка Біберовичівна пізніше вийшла заміж за Олександра Курпяка, а Володислав виїхав на університетські студії. Іван Біберович помер 1920-го року маючи 66 літ, а його дружина дожила 74-го року і померла в 1937 р.

Коли в 1907 році вислали мене батьки до реальної школи в Чернівцях, моє знайомство з Біберовичами перервалося. З Володиславом стрінувся я щойно підчас першої війни, коли я перебував у Станиці УСС у Відні. Біберович, коли пригадую, був якийсь час в таборі переселенців в Ґмінді, як також у Відні. Я тільки принагідно стрічав його. В 1920 р. повернув я з України, дістав звільнення з армії і взявся до продовжування студій на університеті, які війна була перервала. На якусь ширшу громадську працю не було часу. В 1924 році я покінчив студії, одержавши докторат і, по коротких відвідинах рідні в Коломиї, виїхав до Парижа, опісля, в січні 1925 р. до Канади. І саме у Вінніпеґу застав я мойого давнього знайомого, Володислава Біберовича, який прибув до Канади яких два роки скорше.

Маючи добрий хист до писання, не дивниця, що коли в січні 1924 р. д-р Олекса Сушко зрезиґнував з редакторства „Канадійського Українця", Біберович заняв опорожнене крісло. Під кінець слідуючого року 1925-го отворилася позиція іміграційного урядника в Канад. Національній Залізничій Компанії (Сі-Ен-Ар) з кращою платнею, Біберович покинув редакторство і перейшов на нову посаду з осідком у Вінніпеґу. Попри свою урядову працю, брав він теж живу участь в громадському життю, мав широкі зв'язки не тільки з українськими кругами, але й загально канадськими. Був прихильником консервативної партії. Коли я в 1927 р. вернувся з університету в Торонті назад до Вінніпеґу, довідався, що видавництво „Національна Преса" Френка Доячека закупила велика фінансова компанія Незбита-Томпсона, яка назначила Томаса Дікінсона, видавця монтреальського „Джорнал оф Комерс" завідуючим нової компанії, а Григорія Курдидика (не Юрія, як подає К.Ф. з 29. 11.) предсідником і управителем видавництва „Національна Преса". Секретарем видавництва призначено Джорджа Гайда, а начальним редактором усіх чотирох часописів „Канадійського фармера", Канадійського Українця", польського „Час-у" і німецького „Дер Нордвестен", став Володислав Біберович. „Національна Преса" започаткувала теж видавання англомовного журналу „Ню Кенедіян", який проповідував, щоб Україна, відзискавши незалежність, прилучилася до Британійської Спілки Народів.

Біберович запропонував мені, щоби я перебрав ведення української переписки з передплатниками, на що я радо погодився і під кінець 1927 р. я став працювати в новій компанії. Слідуючого, 1928 р. отворилася посада редактора нового українського тижневика в Едмонтоні, „Західні Вісті", я розпращався з Вінніпеґом і переїхав до Алберти.

„Національна Преса" фінансово не мала успіху. Як я опісля довідався, в 1931 р. видавництво збанкрутувало, 23 січня 1932 р. відбулася продажа „Національної Преси" на ліцитації і Френк Доячек відкупив її за 20,000 долярів (в р. 1927 продав її за 100,000 дол.), Біберович покинув Вінніпеґ і переїхав до Оттави. У той час перебував я в Лондоні, в Англії як директор „Українського Бюра". В р. 1940 я вернувся до Канади і на пропозицію проф. Дж. В. Симпсона прийняв посаду зв'язкового старшини в міністерстві Военної Служби (Нешенал Вор Сервісес). В Оттаві я знову зустрів Володислава Біберовича, який працював в уряді военної цензури. По війні Біберович переїхав до Торонта де з приїздом численної повоєнної української іміграції повставали нові часописі, товариства, зростали круги нової інтелігенції. Біберович, як здібний журналіст, став редактором ново-повсталого тижневика „Наша Мета" в 1949 р. Пізніше став заступником голови дирекції видавництва „Вільного Слова" в Торонті і від 1960 р. до 1963 р. був його помічним редактором. Врешті роки зробили своє — відійшов на пенсію і осінню 1971 р. помер в Старечому Домі в Лондоні, Онтаріо проживши 83-4 років.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР НАЙКРАЩИЙ

ДАРУНОК

ЛІПШИЙ, ЯК ГОТІВКА, ЛІПШИЙ, ЯК ПАЧКИ

СПЕЦІЯЛЬНІ

РУБЛЕВІ

ЦЕРТИФІКАТИ

INTERTRADE EXPRESS CORP. НАЙПЕРШЕ СКАЗАЛА ВАМ, А ВАШІ РІДНІ ПІДТВЕРДЯТЬ ТЕ

За допомогою спеціяльних Рублевих Цертифікатів ваші рідні можуть купити все, що бажають за частину звичайної ціни. То так виглядає, якщо б іти до крамниці із $100.00 й купити за них товарів, що коштують $200.00, або $300.00, або навіть ще більше.

ВПОВНІ

ҐАРАНТОВАНІ

ВПОВНІ

ЗАБЕЗПЕЧЕНІ

ЛИШ INTERTRADE EXPRESS CORP. дає вам ДУЖЕ СКОРУ ПОСЛУГУ.

Цертифікати будуть доставлені до дому ваших рідних за прибл. 3 тижні. У зв'язку з девалюацією американського доляра ціна за один спеціяльний рубель є $2.32.

ЦЯ ЦІНА Є ПОВНА АБСОЛЮТНО НЕМА НІЯКИХ ІНШИХ ОПЛАТ

Ви можете післати кожну суму, яку захочете.

ЖАДАЙТЕ ВІД НАС

ДАРОВОГО

ІЛЮСТРОВАНОГО

КАТАЛОГА

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.

125 East 23rd Street

Тел.: 982-1530

NEW YORK, N.Y. 10010

ДУЖЕ ВАЖНЕ

АВТОМОБІЛІ

Лиш короткий час Скора достава.

МОСКВИЧ 412 IE ЛЮКСУСОВИЙ МОДЕЛЬ $3235.00

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 966 $2012.50

До набуття лиш обмежена кількість.

Тому НЕ ЖДІТЬ — ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР

АПАРТМЕНТИ

Жадайте наших

спеціяльних бюлетенів

МИ МАЄМО 23-РІЧНИЙ ДОСВІД В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ И МИ МАЄМО БАГАТО ТИСЯЧ ЗАДОВОЛЕНИХ КОСТУМЕРІВ

НАШІ ШКІЛЬНІ СПРАВИ

(Закінчення з попереднього числа)

Мені довелось також, як референтці українського шкільництва, відбути декілька поїздок у шкільних справах до осередків українських поселенців в Алберті. І так 8 лютого 1971 р. я мала нагоду поїхати до Вегревил з панями: О. Лукомською, О. Мельничук, добродійкою Ст. Юрківською, п-ною М. Задорожною, п. Й. Мельничуком і п. В. Кобилюком. Можливе наші дискусії розбудять мешканців Вегревил до жвавішої праці. 1-го березня 1971 р. я їздила з о. І. Стуссом і п. Л. Васелицею до Атабаски, де ми зустрінулись з студентами, які бажають продовжувати навчання української мови. На жаль вони мають свої вчительські проблеми, що їх мусять самі розв'язувати. 13 червня 1971 р. я відвідала з п-ми: А. Звоздецькою та О. Ганочко жіночий відділ у Ту Гилс і при цій нагоді відвідали Мирнам, де обговорювали шкільні справи з членкинями. Хоч проблеми тяжкі, праця йде далі, бо є добрі, завзяті членкині по відділах, що не піддаються. 20 червня 1971 р. я приймала участь в нарадах у Торгилд з членами СУС. У нарадах брало участь велике число приявних, які розуміють справу шкільництва і широким кроком ступають уперед. Тогож самого вечора члени наших організацій заїхали до Редвотер, де п-а Р. Фарина, заступаючи мене, з'ясувала приявним стан шкільних справ у провінції, які виявили велике зацікавлення. 9 квітня 1971 р. п-і Рома Франко провела дуже корисний семінар для батьків і вчителів української мови. Обмін думками і дискусія були дуже корисні і на науковому рівні.

23 вересня 1971 р. загостив до Едмонтону інспектор рідних шкіл при КУК п. І. Боднарчук і на спільних сходинах ми розглянули стан наших рідних шкіл, програму навчання і шкільні підручники. Слід згадати, що Шкільна Рада при відділу КУК в Едмонтоні купила 30 цінних книжок для користування у трьох середніх школах (кляси: X-XII) в Едмонтоні. За це ми вдячні інж. М. Флякові та його донці п-і Марії Фляк.

У другій половині червня 1971 р. Едмонтон відвідав д-р Я. Кальба, екзекутивний директор КУК. З цієї нагоди відбулись 23 червня сходини учителів: Й. Мельничука, добр. С. Юрківської п-ни Марії Фляк, в яких і я приймала участь. На сходинах ми обговорили справи: організації учителів української мови в цілій Канаді, працю між провінціями, конференції та державну допомогу.

Виринули трудноші з улаштуванням кредитових курсів у Києві і наші заходи не закінчились успішно. Оба ініціятори цих кредитових курсів: проф. д-р Орест Старчук і Йосиф Мельничук відійшли у вічність. Нагла смерть припинила їхню дуже корисну працю для українських студентів і учителів і вдарила тяжко по нашому загальному шкільництві. Можливо новий комітет попрацює над обміном студентів або над курсами в европейських університетах, передусім в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. При цій нагоді слід підкреслити, що добре було б, якщо б до наших управ входили молодші батьки або діяльні студенти.

З початком 1971 р. п. І. Ґорецький, проф. д-р О. Старчук, п. Фрейзер і я оглянули кольорові фільми в радіостанції MEETA. Фільми гарні, але не відповідні для шкіл. У березні 1971 р. Ф. Ганочко та я відвідали департамент поширення (екстеншон), але там також не було нічого цікавого. Радіостанцію CBC відвідали: п-і Н. Фарина, добр. С. Юрківська, п-а Маргарита Задорожна і я, бо управа публічних шкіл закупила одну фільму про писання писанок; вона мала купити також фільму про початки українського поселення в Алберті. Проф. О. Старчук приготовив записи різної української музики. Я вдячна п-ву В. В. Доброліжам та т-ву СУС за підготову прозірок, запису про Тараса Шевченка і зразків українського модерного одягу.

Я з цікавістю вислухала декілька промов про молодше українське покоління. І так проф. д-р М. Лупул говорив кількакратно про наше становище в Канаді тепер, коли французька мова займає вже місце другої офіційної мови. Проф. М. Лупул обороняє, з іншими науковцями, справу багатомовности і багатокультурности в канаді.

Гість з Европи проф. д-р В. Янів з'ясував українським студентам можливість навчатись української мови і культури в Українському Вільному Університеті в Мюнхені літом, продовж двох місяців: липня і серпня.

Президент Української Республіки М. Лівицький звернувся до української молоді в вільному світі, щоб дала моральну підтримку нашим братам в Україні.

Я зробила б велику кривду, якщо б не згадала кількох осіб, які звичайно кінчають усю працю, що її дуже голосно ми часто починаємо. Крім інж. М. Фляка та його доні п-и Марії Фляк, дійсно заслужених голов Шкільної Ради при відділі КУК в Едмонтоні, ними були: проф. д-р М. Лупул, адв. М. Дзеник, П. Саварин, Л. Дікур, інсп. В. Косташ і п. Гр. Барабаш. Вони підготовили такі меморіяли про навчання української мови в державних школах Алберти:

1. December, 1970. Brief submitted to the Worth Commission on Educational Planning.
2. April, 1971. Brief submitted to the Government of Alberta on "The Ukrainians, the New Canadian Constitution, the Laws of Alberta, and the Policies of the Government of Alberta".
3. June, 1971. Brief submitted to the Special Joint Committee of the Senate and the House of Commons on "The Ukrainians, the New Constitution, the Laws and Policies of the Federal and the Provincial Governments of Canada".

Ф. Пелех
реф. укр. шкільництва

• **Совєтський міністер закордонних справ А. Громико, відвідавши Японію, заявив, що ті держави, які хочуть зберігати добрі взаємини з СССР та комуністичним Китаєм, не сміють чинити нічого, що загрожувало-б безпеці та інтересам СССР.**

XII літературний конґрес СФУЖО

З ініціятиви й фундації Марусі Бек, радної М. Дітройту, продовжуємо Літературні Конкурси для творів жіночого пера. У виконанні цієї постанови проголошуємо

XIII Літературний Конкурс СФУЖО

Предметом цього Літ. Конкурсу СФУЖО є — репортаж або опис подорожі.

За найкращі твори обох категорій будуть признані дві рівнорядні нагороди — по 100 долярів кожна.

Учасницями Конкурсу можуть бути жінки-письменниці або всі, що хотіли б ними бути.

Реченець Конкурсу — 31 травня 1972 р.

До Жюрі XIII Літ. Конкурсу входять: Оксана Керч, Михайло Островерха і Дарія Ярославська.

Конкурсові твори слід надсилати в трьох примірниках під псевдонімом. Окремо в запечатаній коверті слід подати справжнє прізвище авторки. Надсилати на адресу: Our Life, 4936 N. 13th St., Piladelphia, Pa. 19141.

Президія секретаріяту СКВУ в обороні арештованих в Україні

НЮ ЙОРК (СКВУ-УПС) — Згідно з повідомленням у Зверненні до українського громадянства Президія Секретаріяту СКВУ розпочала заходи на відтинку міжнародних організацій в обороні недавно арештованих 19 українських патріотів, між якими є такі відомі українські публіцисти, письменники та літературні критики як Вячеслав Чорновіл, Іван Дзюба, Іван Світличний, Євген Сверстюк. Ці заходи Президія переводить у співпраці з комісією прав людини при Секретаріяті, яку очолює сенатор Павло Юзик.

Відповідна документація вже переслана, а також буде переслана до комісії прав людини в ОН, Міжнародної Амнестії, Міжнародної Комісії Юристів, Світової Ради Церков. При нагоді сесії Секретаріяту делеґація Секретаріяту відвідає деякі амбасади при ОН, в тому американську та канадську, де з'ясує справу арештів в Україні.

Як нас інформують, на терені ЗДА загальнонародню протестну акцію очолив Український Конґресовий Комітет. В цій акції активну участь приймають українські молодіжні організації та студентські союзи. На 28 січня в Ню Йорку передбачена велика демонстрація, підготовку, якої започаткував місцевий відділ ТУСМ. Акцію молоді на терені ЗДА координуватиме конференція молодіжних організацій при УККА.

Президія Секретаріяту СКВУ надіється, що українське організоване громадянство в усіх країнах поселення включиться у протестну акцію, а також будуть пороблені заходи перед окремими урядами.

Пожертви

НА УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

По $100.00 — Братство Українців Католиків Едмонтонської Єпархії, Українське Національне Об'єднання — філія в Едмонтоні, Організації Визвольного фронту в Едмонтоні.
По $50.00 — В. Кунда, В. Паік.
По $30.00 — П. Саварин.
По $25.00 — д-р Д. Родинюк, д-р С. Манастирський, Я. Іванусів, д-р В. Гирак, П. Лазарович.
По $20.00 — Р. Олійник, Е. Апонюк, Я. Цвікілевич, Г. Братків, Лідія Соробей, Г. Зинич, Яр. Славутич, д-р М. Суховерський, д-р М. Снігурович, д-р В. Іванець.
По $10.00 — Володимир Горбай, О. Богонос, В. Маркевич, М. Базюк, М. Ковалик, М. Хомяк, М. Пріць,

(продовження на 7 стор.)

ПРО БІБЕРОВИЧА І БІБЕРОВИЧІВ

В. Ю. Кисілевський

Недавно тому появилася в Українських Вістях (28. 11. 1971) коротенька згадка про смерть В. Біберовича: „УМЕР В. БІБЕРОВИЧ — У Лондоні, Онт. на 84 році життя вмер Володимир Біберович, кол. редактор „Канадійського фармера" і „Вільного Слова". От і все. Обширнішу згадку подали „Канадійський фармер" й інші часописі.

Треба трохи справити цю посмертну згадку. Правильне ім'я його, не Володимир, але Володислав і, Біберович ніколи не був редактором „Канадійського фармера", натомість в році 1924 був редактором „Канадійського Українця", а від 1927 до 1931 начальним редактором „Національної Преси" у Вінніпеґу. Редактором К. Ф. був О. Гикавий, а по ньому д-р Т. Дацьків. По другій світовій війні в р. 1949. Біберович був першим редактором „Нашої Мети", а пізніше спів-редактором „Вільного Слова" в Торонті.

Не маю заміру писати біографії пок. Володислава Біберовича, який помер в листопаді 1971 р. (часописі докладної дати смерти чомусь не подали), припускаю це зроблять „Наша Мета" або „Вільне Слово", з якими пок. Біберович був у тіснішій зв'язи. Натомість хочеться мені звернути увагу на коротку людську пам'ять. Вистарчає, щоби проминуло кілька десятків літ і пам'ять про людей, які ще не довго тому брали живу участь у громадському житті заснічується, або й зовсім зникає. Пару літ тому, пригадую собі, оден із оттавських щоденників переводив досліди над людською пам'яттю з допомогою „галуп пол", запитуючи сотні стрічних людей, що вони знають про різних визначних канадських людей. Опісля, подаючи висліди дослідів, редактор був здивований відповідями. Коли одного запитали хто був Мекензі Лайон Кінґ(оден з найвизначніщих канадських прем'єрів міністрів), запитаний відповів: „Ви маєте на думці того славного трача в гакі?"

Коли про самого Володислава Біберовича загал так мало пам'ятає, хоч він за нашої пам'яти жив, то щож вже казати про його славних батьків Івана Біберовича й Іванну з Коралевичів Біберович, які кількадесять років тому були знані всім і вся і імена їх не сходили із сторінок галицької преси, як славних артистів українського театру. Олена Кисілевська у своїх спогадах про українську сцену живо описує довгі роки сердечної дружби, яка лучила її з цими корифеями української сцени, і з жалем спостерігає, що „така вже доля театральних мистців, співаків, рецитаторів, декляматорів, що слава, якою вони тішилися за життя, не багато їх переживає. Вона в'яне так швидко як ті квіти, що їх ними обсипувала захоплена їхнім мистецтвом публіка... Саме на прикінці минулого й на початках цього століття, дала нам доля дві славні, обдаровані Божою іскрою, театральні артистки, яким не повинні ми дозволити, щоб пішли в забуття... Про Марію Заньковецьку хоч дещо більше знає українське громадянство, натомість про (Іванну) Біберовичеву, знамениту артистку, дружину талановитого актора і знаменитого директора українського театру 80-90-их років, Івана Біберовича, пам'ять майже заникає. Я мала щастя знати і дружила з тою визначною артисткою, на моїх очах родилася і проходила її слава..." (Олена Кисілевська, Спомини).

І хто нині знає про ту „обдаровану Божою іскрою" артистку, Іванну Біберович, матір померлого Володислава? „Богдан Лепкий присвячує Біберовичеві, та взагалі театрові, незвичайно теплі спомини," каже Олена Кисілевська. Він порівнює її з французькою Сарою Бернард, італійською Елеонорою Дузе. Поляки порівнювали її з найбільшою польською трагічною артисткою Геленою Моджеєвською „і маршалок галицького сойму Микола Зибликевич (був мар-

(закінчення на 3 стор.)

До Українського громадянства
В КРАЇНАХ ЗАХІДНОГО СВІТУ

Дорогі Земляки!

14 січня 1972 року одержано з України інформацію про те, що там совєтський режим започаткував нову хвилю переслідувань та репресій. В Києві та Львові арештовано одинадцять відомих українських діячів, обвинувачуючи їх у „діяльності на шкоду СССР". Серед арештованих є публіцист Вячеслав Чорновіл, автор збірки „Лихо з розуму" та літературний критик Іван Світличний.

Як у всіх дотеперішніх випадках, одинокою „провиною" арештованих є їхнє намагання протиставитися насильній русифікації України та змагання за те, щоб совєтський режим діяв у згоді з власними законами і власною конституцією та щоб були шановані права народів і гідність людини відповідно до постанов Загальної декляpації прав людини.

Нова хвиля арештів в Україні накладає на українське громадянство в країнах західнього світу обов'язок виступити активно й об'єднаним фронтом в обороні переслідуваних братів, яким грозить довголітня тюрма і заслання до таборів примусової праці, де вже караються сотні і тисячі українських патріотів, серед них безстрашний борець за права українського народу, відомий у цілому світі Валентин Мороз.

Секретаріят Світового Конгресу Вільних Українців звертається з закликом до всіх українських громадських центральних репрезентацій та крайових організацій у всіх країнах нашого поселення розпочати негайно заходи перед урядами своїх держав в обороні арештованих. Все українське громадянство закликаємо активно включитися в цю оборонну акцію, використовуючи всі доступні нам засоби та шляхи для зрушення публічної опінії у світі з метою засуду протилюдяної і протинародчої політики совєтського режиму та звільнення ув'язнених наших земляків.

Закликаємо дати повну підтримку і взяти масову участь у протестаційних і демонстраційних акціях, організованих українською спільнотою, зокрема нашими молодіжними і студентськими організаціями, в окремих країнах нашого поселення.

Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців зі свого боку робитиме всі можливі заходи на форумі міжнародних організацій, зокрема Комісії прав людини ОН, у справі арештованих безневинно наших братів в Україні.

Дорогі Земляки!

Вимогою дня, щоб Українські Церкви, всі політичні, громадські, професійні, наукові, молодіжні організації та установи, а також все наше суспільство в різних державах станули на захист переслідуваних українських патріотів в Україні і щоб окупант України — совєтська Росія — відчув присутність і активність українських поселень за межами України у західному світі.

Ню Йорк, 18 січня 1972 р.

ПРЕЗИДІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

БАТУРИН

Історична повість (19)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

І Меншіков заспокоївся. Великої небезпеки для себе не прочував. А коли, не дай Боже, прийдеться підставити спину під удари дубинки, так це не першина, — на те Петро цар, а Меншіков лиш його генерал.

Не сповнити приказу царського в цю мить, не виявити поспіху незвичайного, хоч би за нього треба заплатити своїм здоров'ям, це була найгірша провина супроти його височества царя.

І Меншіков негайно казав собі подати коня, взяв невеличкий відділ певних драгунів і під ніч пустився у Погрібки, до царської головної кватири.

ПІД ДЗВІННИЦЕЮ

Кількох їздців скакало навмання. Дикий крик і свист трівожив вечірну тишину. Коні аж стогнали, принаглювані острогами й натайками до скорого бігу.

Меншікову серце живіше забило. Чи не царські це післанці за ним?

Дав трубкою знак, — їздці спинилися.

Під'їхав і спитав — куди?

До найблищих сотень з царським маніфестом, — відповіли.

Заспокоївся.

Царські всадники, пізнавши команданта кінниці, віддали йому честь і показали папері.

Не були запечатані, бо призначено їх до прилюдного оповіщення і до як найскорішого та найширшого поширення.

Меншіков розгорнув один, скинув трикутний капелюх перед власноручним підписом царським і пробіг письмо очима.

Цар сповіщав усе козацьке військо, що стояло біля Десни і по інших місцях, а також усіх духовних і мирян на Україні, що гетьман Іван Степанович Мазепа кудись у безвісті пропав і що треба боятися, щоб не вийшло яке лихо із його ворожих акцій.

Тому то цар взиває усіх козацьких старшин, щоб негайно приїздили до його царського постою на раду, а якщо виявиться потреба, щоб вибрали собі нового гетьмана.

Меншіков заспокоївся. Для його, значиться, не було тут ніякої небезпеки, треба лиш бистро помітити настрій царя і пристосуватись до нього та підійти під царські бажання, вгадуючи його думки, як вгадує вірний пес думки й бажання свого пана.

Віддав лисьмо і відпустив штафету.

Їздці гукнули на коней, ці рванулися з місць, і потонули в пітьмі. Меншіков і собі пустився в дальшу дорогу. Під'їздажають до найближчого села заприміти незвичайний рух. На майдані, недалеко церкви, горіло огнище і гарчав тарабан. Селяни, стрівожені одним і другим, вибігали зі своїх хат і ставали гуртами, з страхом дивлячись на царських ратників. Нічого доброго від їхньої нічної гостини не сподівалися.

«Старшина де?» — гукав вусатий райтар. «Чому його чорт не приніс, хоче кулею в безмозкий лоб дістати?»

Сільський старшина, сивоголовий, поважний дідусь, висунувся з товпи і поклонився в пояс.

«Прийшов, старий чорт?» — привітав його вусач, — «так прикажи свому дідьчому кодлові, щоб колесом ставали й слухали, що приказує батюшка цар, а то колесо вас не мине, бунтівники, супротивники черкаські!»

«Колесом ставайте, люди добрі, колесом, дітоньки любі, — тихо там, добре слухайте, що їх милости, люди царські, читатимуть».

Народ окружив колесом огнище і в безмовній покорі слухав незрозумілого, царського маніфесту. Вусатий райтар читав його голосом грімким, але одноввучним, не зважаючи на знаки перепинання, немилосердно шматуючи речення та відпочиваючи якраз не там, де треба, — ізза чого зміст царського письма затемнювався до-решти.

Меншіков зупинився осторонь між липами, так що серед темряви його й не бачили, і звідси приглядався до цієї цікавої і з малярського боку дуже ефектовної картини.

«Гетьман Іван Степанович пропав... кудись у безвісті і звідси... виникає сумнів чи нема... тут... ворожих факцій», — проголошував вусач.

«Брешеш!» — загуло нараз десь здалеку від церкви, споміж могилок. Товпа стрепенулася, вусач читати перестав. Від могилок виходив височезний дідуган, з білими вусами, зі жмутками білого волосся на підголенім лобі, ввесь білий, лиш полумінь кидала на нього відблески червоні.

Став під дзвіницею, під самими дверми, високий і страшний, як опир. Ніхто його не знав, жінки гадали, що дух. Хрестилися, діти з криком утікали в село.

«Брешеш!» — тукнув простягаючи в напрямі читаючого салдата свою костисту, довгим життям висушену руку. «Гетьман Мазепа не щез, він пішов по славу і по волю для тебе, тупоумний народе, для тебе, безглузда товпо!»

Говорив так голосно, що Меншіков чув і розумів кожне його слово.

«Не гетьман зрадив народ, а ви зраджуєте його, відрікаєтеся від нього, як Петро від Спасителя своєго, нікчемні труси, грязюко з торгового майдану! Метайте жребії о ризи його, гризіться за серебренників тридцять, поки вас царська підошва не розчавить, як хробів на шляху. Гетьман камінь двигнув, камінь, що давив вас і предків ваших, а ви спиняйте його, щоб не покотився униз, лиш щоб упав на невольницькі черепи ваші і на голови нащадків ваших, — раби! Як безмовна скотина, покірно слухайте і до відома приймайте, що вам читає посіпака царський, замісць навіки затулити його брехливий рот, — труси, падлюки!»

Царські люди збилися в гурт, їх було кількох, а кругом сотки непевного народу.

«Готовись!» — гукав вусач.

Як камінь стояли серед моря людських голов. Ділило їх огнище, котре можна було зітханнями вгасити і затоптати ногами в одну мить. Товпа заметушилася.

«Як ти смів?!» — верещав вусач. «Ми люди царські, головами заплатите за нас».

«Совістю заплатите за зраду України», — відповів дідуган.

«А вжеж, а вжеж!»

«Правду говорить дід!»

«Не слухаймо москалів, слухаймо його!»

Море обливало камінь, жар потухав...

В цей рішальний мент Меншіков дав знак своїм людям.

З криком і свистом пустили коней в товпу. Списи, як блискавка з чорної хмари вилітали. Товпа захвилювалася, розступилася і з криками одчаю розбилась на всі сторони світа.

На майдані осталося кілька тіл, що вилися в болю і кричали рятунку, — надаремно.

«Живим його беріть! Бунтар!» — приказував світліший, спиняючи коня біля огнища самого.

Царські люди кинулись сповняти приказ князя. Але кругом діда стояло вже кількох парубків з головнями, вихопленими з огня. Відбивалися ними від шабель. Іскрами й жаром сипали в очі москалів.

«Спасибі, діти, що не оставили самого», — говорив дідуган, напираючи на найблизчого райтара. Поклав його, шаблю вихопив з руки, перехрестив нею пітьму нічну. «Не осоромимо себе, поляжемо за других!»

Шаблею даром не махав, кожний його удар, — смерть, або важкі рани, останній зойк, або розпучливі стони.

«Оттак їх диявольських синів! Ще наша слава не пропала».

Кількох ратників обіймало і цілувало мать, землю сирую, під дзвінницею жмінка оборонців слави й волі обливалася потом і кровю.

«Хто там ще, підходь!» кликав дід. «Спішись на другий світ, щоб не минула нагода згинути з доброї руки!»

«Пали!» — відповів Меншіков, повертаючись до своїх.

Райтари зіскакували з коней. Коні полошилися, треба їх було відводити геть. Боялися огнища, а може й діда, що стояв під дзвінницею високий, як дзвінниця, страшний, як опир, біло-червоний, — горів.

«Пали!» — повторив Меншіков.

Залунали перші стріли і двох парубків поклонилося землі.

«На дзвінницю!» — приказав дід.

Ускочили, двері загатили, чим лиш могли. Чути було, як по сходах спиналися до дзвонів.

Загудів найбільший з них голосно, розпучливо, трівожно, але — надаремно.

Ніхто не наспівав на клич.

З дзвінниці видно було, як гасло світло в селі.

Народ кидав свої огнища домашні, люди, як перепілки по стерні, розбігалися по полях і ховалися по нетрах і плавнях.

Зжахнулося село.

Та не зжахнулися тії на дзвінниці.

«Нам виходу з цієї дзвінниці нема, хіба на другий світ», — казали, ховаючись від куль і посилаючи свої на долину.

Богослуження: лютень

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

13. — Норт Стар 10; Гайнс Крік 3
15. — Норт Стар 10
20. — Ріно 10; Гай Прері 3
27. — Гренд Прері 10; Ройкрафт 3

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

13. — Боннвил год. 10 рано
Від 13 — 28 лютого — виїзд душпастиря на працю до Вікторії Бр. Кол.
27. — Боннвил год. 10 рано
Заступає Всеч. о. К. Стангрет. Телефон Вільна — 636-3543; Телефон Едмонтон — 476-9761.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

13. — Скаро
20. — Лішур
27. — Ярослав
5 березня — Стар

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

13. — Восетна 10.30
15. Стрітення — Радвей 10.30
20. — Смокі Лейк 10.30
26. — Смокі Лейк (упок. А. Роскевич) 10.30
27. — Смокі Лейк 10.30

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

20. — Чергіл
27. — Меплі

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

12. Трьох Святителів — Восток св. Михайла
13. — Лемонт
15. Стрітення Гдне. — Делф
20. — Восток св. Михайла
27. — Ст Майкел

о. Ол. Захарiясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

13. — Голден 8.30 ранком, Коперник год 10.30 (14 лютого початок Вел. Посту — нов. ст.)
20. — Голден год. 8.30 ранком; Голден-фарми год. 10.30 (21 лютого початок Вел. Посту ст. ст.)
27. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

13. — Атабаска 10; Бойл 12.30
14. Стрітення — Атабаска 10
20. — Річмонд Парк 10; Проспериті 12.30
27. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

13. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
20. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
27. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
Великий піст: Ту Гилс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7.30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

13. — Файделиті 10.30
20. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
27. — Ллойдминстер 10.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

13. — Равнд-Гіл 10.00
20. — Гей Лейк 10.00
27. — Кемровз 9.00, Равнд Гил 11.00
30 січня — Кемровз 9.00; Равнд Гил 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

13. — Редвотер 9 год.; Федора год. 10.30
20. — Редвотер 9 год.; Вог год. 10.30
27. — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

13. — Стрий
15. — Сокаль — Стрітення Господнє
20. — Спедден
27. — Боннвил (в заступстві о. пароха)

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

12. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
13. — Ренфурлі 10.30
15. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
20. — Іннісфрі-місто 10.30
27. — Менвіл 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

12. Трьох Святителів — Дервент 10.30
13. — Дервент 9; Елк Пойнт 11.00
15. Стрітення — Дервент 10.30
20. — Дервент 9.00; Верміліон 11
27. — Дервент 9.00; Д. Вознесення 11.00 Великодня Сповідь

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

11. Трьох Святих — Арран-місто в год. 9.30 рано: Литія; в год. 10.30 рано: Співана Служба Божа; в год. 3:00 попол.: Вечірня
12. Залушна субота — Арран-місто в год. 10:00 рано: співана Служба Божа і Парастас
13. Неділя М'ясопусна — Арран-місто: в год. 9:00 рано: Служба Божа; Арран-Весна: 10.30 — Співана Сл. Божа; Арран-місто 3:00 попол. — Вечірня
15. Стрітення Господнє — Арран-місто: год. 8:30 рано — Сл. Божа; Пеллі: год. 9:30 рано — Вечірня з Литією; 10:30 рано — Співана Сл. Божа; 3:00 попол.: Вечірня
20. Неділя Сиропусна — Арран-місто: год. 10:30 рано — Спів. Сл. Божа; Пеллі год. 9:00 рано — Сл. Божа; Арран-місто 3:00 попол. — Вечірня з поклонами
27. Неділя Перша Посту — Арран-місто год. 9:00 рано — Сл. Божа; Пеллі 10:30 рано — Співана Сл. Божа; Пеллі 3:00 попол.: Вечірня з поклонами

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

13. — Медовлейк
15. Стрітення — Альтікен - Спірс
20. — Норт Батлфорд, Радісон 2.30 попол.
27. — Спірс - Алтікен

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

13. — Вакав 9 рано; Прудгом 11
20. — Вакав 10 рано
27. — Вакав 10 рано

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

13. — Гамболдт 9.00; Бруно 11.00
20. — Бруно 9.00; Гамболдт 11.00
27. — Гамболдт 9.00; Волверін 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

13. — Вікторія — 10 год. рано Шемайнус — 3 год. пополудні
20. — Порт Алберні — 10 год. рано
27. — Вікторія — 10 год. рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

12 лютого, субота, Трьох Святителів

13 лютого, Неділя М'ясопусна. Кира

15 лютого, вівторок, Стрітення Господнє

20 лютого, Неділя Сиропусна. Партенія

27 лютого, Неділя 1 Посту. † Кирила

Григоріянський календар:

13 лютий. Неділя Сиропусна

20 лютий. Перша неділя посту

27 лютий. Друга неділя посту.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставка. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

„І ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ГОСПОДНЬОГО СТРАХУ" (2)

о. Микола ДЯДЬО

Як з одної сторони нам потрібно Господнього страху, так з другої ми не повинні мати невільничого, панічного страху перед Богом. Передусім ми не повинні мати страху в наших щоденних досвідах і клопотах. Коли наша потреба найбільша, тоді Божа поміч найближча. Ми повинні довір'яти Богові, Його любові до нас, Його опіці над нами, Його Провидінню. Наше довір'я до Бога докажемо тим, що не будемо безмірно журитися і боятися. Пам'ятаймо, що, якщо наші досвіди були б для нас дійсним злом, Господь Бог усунув би їх в одній хвилині. Чого боятися того, що прийде? Журби, непевності, клопоти, затемнюють наше життя і, якщо їх не контролювати, можуть зрости до почування страху, що може паралізувати нас і наше життя. Страх треба контролювати при помочі молитви, акту віри в Божу поміч, зайнятися якоюсь працею, старатися перестати думати про ту річ. На жаль, чи може на щастя, є багато страху, якого ніколи не позбудемося, бо нині такий світ, що його можна назвати сторіччям страху". Нам треба журитися на стільки, щоб при, Божій помочі, розв'язувати нинішні проблеми а „завтра' 'треба лишити в Божих руках. Нам треба робити нині те, що ми хотіли б робити в останній хвилині нашого життя. „Коли один чоловік часто бився з гадками, в тривозі між страхом і надією і раз засумований у церкві перед престолом припав до землі, серед молитви таке роздумував у серці і казав: „Коби то я знав, що видержу до кінця!" І нараз почув у серці відповідь Божу: „А коли б ти це знав, що б ти тоді робив? Тепер роби те, що ти робив би тоді, а будеш цілком певний".

Страх є всеіснуючий і всюди існуючий. Так, як нині так само в часах Ісуса Христа, люди боялися різного з різних причин. Тому Ісус Христос все заохочував не попадати в смуток, в зневіру, в розпуку. „Чого боїтеся, маловіри" (Мат. 8:26) „Хай не тривожиться серце ваше! Віруйте в Бога, віруйте й у мене.... Хай не тривожиться серце ваше, і не страхається!" (Иоан 14:1, 27) а в 16 главі „Бадьортеся! Я бо побідив світ" (33). „А як звечоріло, того самого дня, першого в тижні, — а двері ж були замкнені там, де перебували учні: страхалися бо юдеїв, — увіходить Ісус став посередині та й каже їм: „Мир вам!" І ще раз Ісус їм каже: „Мир вам!"

Багато „завтрішних" клопотів є лиш у нашій уяві. Впрочім, хто з нас знає, що доживе до завтра? Журися, щоб ти нині був готовим вмерти, а лиши завтрішньому дневі журитися самим собою. Ти ніколи і не подумав, кілько то різних обставин, подій, причин може знівечити те, чого ти нині боїшся про завтрішний день! Врешті пам'ятай, що нічого не станеться без Божої волі. Навіть волос з голови нам не впаде без Божої волі і Божого допусту. Тому зложи всеньке своє життя в руки твого Всемогучого Тата-Небесного Вітця. Не жий почуваннями, бо диявол вміє почування людини використати на нашу погибель. Диявол використовує те, що ми любимо чи чого не любимо і перекручує поняття добра і зла, щоб нас вдоволити і в наслідок цього ті, що все кермуються почуваннями маршують на ним сліпо до пекла. Бог може нас досвідчати, щоб наша любов до Нього зростала, але Він не є таким, як люди, що одного дня нас люблять а другого „гудять" Бог часто каже нам чекати але ніколи не каже у смутку журитися" (А. Мармiон) Ми навіть Бога ображуємо, якщо не маємо довір'я до Його обітниці: що Він все нами буде опікуватися!

Нам треба боятися духа світу. Він засліплює людину на правду і спричинює, що людина більше думає про туземне життя, ніж про прийдешнє. Той дух світу цього так ошукує людину, що вона радше працює для смерти ніж для життя. Людина більше зацікавлена тим, щоб *виглядати* великою ніж тим, щоб *бути* великою через добре і чесне життя".

Ти ніколи не зробиш помилки, якщо твоїм провідником буде розсудок і віра. Слухай Божого голосу, що приходить до тебе через Христову Церкву. Йди за Божим голосом! Дивися на Бога, нехай світ не сліпить тебе! Не бійся Бог є близько тебе. З Богом ти йдеш до щасливої вічності; йди сміливо, відважно, рішучо і виповнюй Божу волю. Божий мир буде з Тобою! Кажи з пророком Давидом: „Господь моє світло й моє спасіння: кого маю боятися? Господь — мого життя твердиня: кого маю страхатися? Нехай і облогою стануть проти мене (—мої вороги —) не настрашиться моє серце; нехай і війна настане проти мене, навіть тоді буду я вповати (— на Бога —) „(Пс. 27:1...3)" Надійся на Господа, будь мужній, нахай буде відважне твоє серце — і надійся на Господа" (Пс.27:14), бо „навіть як покине мене рідний батько-мати, Господь мене до себе прийме" (Пс.27:10). "Навіть коли б я ходив долиною темряви — я не боюся лиха, бо ти зо мною, жезло твоє й палиця твоя — вони дають мені підтримку" (Пс. 23:4). Те саме піддає нам св. Петро (1, 5:7) „Усяку журбу вашу покладіть на Нього (— на Бога —) бо Він піклується про вас". А наш Спаситель успокоює нас і каже: „Не бійтеся тих, що вбивають тіло, душі ж убити не можуть: а бійтеся радше того, хто може погубити душу і тіло в пеклі . . . а вам же все волосся на голові пораховане. Не бійтеся" (Мат.10: 28, 30, 31).

Уява і почування кермують життям многих. Наслідком того вони бояться і уникають многих, навіть добрих, річей. Вони мають такий страх, що навіть малі річі стають для них „неможливими" до виконання. Як каже Тома з Кемпу: „Є одна річ, що багато людей стримує від поступу і щирої поправи, а семе: страх перед трудноощами або труди боротьби" (Кн. 2:1). Нехай же твій розум і Божа ласка внесе світло і свободу до твого щоденного життя.

Боже, чого мені боятися? Ти знаєш все; Ти знаєш, що мене стріне, яке моє майбутнє. Ніщо не станеться без Твоєї Волі і Твого допусту і дозволу. А Ти ніколи не дозволиш на щось, що є направду злим для мене. Знаючи те, чи не буду я спокійним, вільним від страху?! Не хочу Тебе образити моїм браком довір'я до Тебе! Я вірю Тобі! Буду лиш одного боятися, щоб ніколи не поповнити тяжкого гріха і тим самим образити Тебе!

За членство СКВУ в системі ОН

(закінчення з 4 стор.)

30 січня відбудеться в обідову пору зустріч членів Секретаріяту, рад і комісій з представниками українських організацій та преси.

В обороні Валентина Мороза

Президія Секретаріяту СКВУ доручила Комісії прав людини Секретаріяту, яку очолює сен. Павло Юзик, перевести потрібні заходи на міжнародньому форумі, зокрема на форумі комісії прав людини ОН у справі недавно засудженого на довголітнє ув'язнення Валентина Мороза, відомого оборонця прав українського народу в умовах совєтського поневолення.

В. Мороз належить до групи тих українських молодих діячів в Україні, які від років змагаються з безправ'ям совєтського режиму. В. Мороз вже має за собою одне довголітнє перебування в совєтському концтаборі. На волі В. Морозові довелося побувати дуже коротко, бо незабаром його поновно було заарештовано, а остатньо засуджено на дев'ять років ув'язнення.

Радіопередачі оо. Василіян:

середа, 16 лютого, год. 8.30 вечора — перша місійна наука.

†

В глибокому смутку повідомляємо
наших приятелів, знайомих
та українське громадянство,
що в четвер, 3 лютого упокоївся в Бозі

бл. п. о. Дмитро БАЗЮК

Похорон покійного відбувся в четвер, 10 лютого з української католицької церкви св. Йосафата в Едмонтоні на український цвинтар св. Михаїла.

Опечалені: дружина Стефанія, сини Мирон і Андрій та невістка Стефа

†

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
за душу
бл. п. Марії ВІЗНОВИЧ

Заходом управи відділу ЛУКЖ при церкві св. Володимира Великого на Калдер буде відправлена поминальна Служба Божа в церкві св. Володимира В. (12722 - 119 вул.) в суботу 12 лютого о год.9-ій рано за душу бл. п. Марії Візнович, на яку запрошує приятелів і знайомих Покійної

Управа відділу ЛУКЖ

СИРОПУСНА НЕДІЛЯ
20 лютого

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 112

Брати, тепер ближче нам спасіння, як коли ми увірили.

Ніч минула, а день наблизився. Відложім, отже, діла темряви, а одягнімся у зброю світла. Як удень, жиймо чесно, не в гульні і пиянстві, не в любодійстві і розпусті, не в сварні і зависті. Але одягніться Господом нашим Ісусом Христом і не догоджуйте тілу в похотях.

А немічного у вірі приймайте, не спорячи про погляди. Бо один думає, що можна все їсти, а немічний їсть ярину. Хто їсть, нехай не легковажить того, хто не їсть, а хто не їсть, нехай не осуджує того, хто їсть, бо Бог його прийняв.

Ти хто, що судиш чужого слугу? Своєму Господеві стоїть він або падає. А встоїться, бо в силі Бог його поставити.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 17

Сказав Господь:

Як прощатимете людям їх провини, і Отець ваш небесний простить вам провини ваші. А як не будете прощати людям, і Отець ваш не простить вам провин ваших.

А як постите, то не будьте сумні на виду, як лицеміри; бо вони насуплюють свої лиця, щоб показати людям, що постять. По правді кажу вам, що вони дістали свою нагороду.

А ти, як постиш, намасти свою голову й обмий своє лице, щоб люди не бачили тебе, що постиш, а твій Отець, що в тайні. І Отець твій, що бачить у тайні, нагородить тебе явно.

Не збирайте собі скарбів на землі, де черва і міль нищать і де злодії підкопують і крадуть. А збирайте собі скарби в небі, де ні черва, ані міль не нищать, а злодії не підкопують, ні не крадуть.

Бо де ваш скарб, там буде й серце ваше.

СЛУХАЙТЕ РЕЛІГІЙНИХ РАДІОПЕРЕДАЧ

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

* * *

В понеділок, 14 лютого доповідатиме о. Я. Федуник про „Початки ідеї патріярхії в Українській Церкві".

* * *

В понеділок, 21 лютого о. Я. Федуник доповідатиме про „Ідея патріярхії в 19 і 20 сторіччі".

ПОСТІЙНИЙ КЕРІВНИЙ СИНОД ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

РИМ, 5.XI.1971

Архиепископ Іван Бучко

Митрополит Максим Германюк

ВЕРХОВНИЙ АРХИЕПИСКОП І КАРДИНАЛ ГОЛОВА СИНОДУ І ПЕРВОІЄРАРХ КИР ЙОСИФ СЛІПИЙ

Митрополит Амврозій Сенишин

НАША ЦЕРКВА ХОЧЕ БУТИ СОБОЮ

Єпископ Андрій Сапеляк

ПАМ'ЯТКОВІ КОНВЕРТИ

Для закріплення грядучим поколінням історичної події V Архиєпископського синоду Помісної Української Католицької Церкви та встановлення Постійного Керівного Синоду, українські католицькі миряни, заходами референтури Патріяршого фонду при парафії св. Володимира й Ольги в Шікаго, видали пропам'ятну конверту. Сподіваємося, що через поширення та вживання цієї конверти українське мирянство зможе допомогти своїй Ієрархії в дальшому скріпленні „єдиномислія" та сили нашої Церкви, а рівночасно причинитися фінансово до збільшення фондів нашої „Церкви в потребі".

Хто зацікавлений тою справою, може замовляти конверти в ціні 10 центів за штуку, по можности, пересилаючи рівночасно чек чи грошовий переказ на адресу:

Dr. Roman P. SMYK
190 N Broadway
Coal City, Ill. 60416, U.S.A.

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ

від 2 до 23 травня 1972 р.

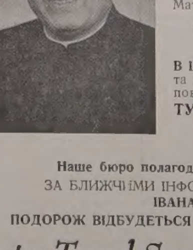

ВІДВІДАЙТЕ:
ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,326 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧІМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка «Українські вісті» ♦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

У 80-РІЧЧЯ ЙОГО БЛАЖЕНСТВА ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА ЙОСИФА VII

о. Володимир Тарнавський

Кожна доба в житті поодиноких народів носить на собі знам'я визначних людей, які в даній добі жили, діяли — творили, які і цю добу силою свого духа знаменували. І український нарід має своїх велитнів духа, що печаттю свого життя назнаменували свою добу.

Ім'я рівноапостольного князя св. Володимира є печаттю доби, що тисяча років тому вписала в всесвітню історію могутню київську державу. Ярослав Мудрий своєю „Руською Правдою" на двісті років випередив англійську „Магна Харта". Київський митрополит Іларіон вже в одинадцятому сторіччі був виразником волі українського народу жити вільним, в церковно-правному розумінні незалежним від Царгороду, життям. Українські митрополити Петро Могила й Велямин Рутський являються символом бажань українського народу одними устами і одним серцем в одній, святій, соборній і апостольській Церкві славити Творця всесвіту та сповнити заповіт Христа Спасителя „щоб всі були одно". Ім'ям Івана Мазепи назнаменована нескорена, колись білою, а сьогодні червоною Москвою поневолена, Україна. Божий слуга митрополит Андрій Шептицький випровадивши, з „темряви і тіні смерти" нашу Церкву розпочав добу боротьби за самобутнє церковне життя.

І наші дні назнаменовані печаттю духа людини, що геройством свого подвигу та жертвою особистого життя вивела український нарід, на рідних землях закутий у кайдани, а тут у вільному світі безіменний, я це окремо підкреслюю, людини, що могутньою силою свого духа вивела нас на нову арену міжнародного життя, заставляючи всіх з подивом дивитись на безприкладне в історії світу змагання українського народу до церковної і національної свободи.

Цією визначною людиною нашої доби є голова УКПомісної Церкви Його Блаженство верховний архиєпископ і кардинал Йосиф Сліпий. Боже Провидіння дало його нам, як колись Ізраїлеві Мойсея, щоб був нам провідником до рідної Обіцяної Землі.

Дня 17 лютого Його Блаженству Йосифові VII — голові Української католицької помісної Церкви сповниться 80 років трудящого і вкритого славою геройського подвигу ісповідника віри життя. Прийняв він життя з Божих рук, щоб всеціло віддатися свому народові. Окремі дарування духа, якими так щедро обдарував його Творець, не змарнував, а багатократно помножив, щоб славою вкрити рідну Церкву і нарід. Святу Тайну священства прийняв, щоб свому народові виховувати ревних і відданих душпастирському служінню священиків. Єпископський жезл прийняв не, щоб володіти, а стражданнями цілопальну жертву приносити Всевишньому за недолею битих братів. Не у вигоди життя, а на каторжне заслання в сибірські тайги повело його Боже Провидіння, щоб слово правди про Бога понести там, де насильство терпить свобода й справедливість. Як важити терпіння його, що їх за Христа і Церкву Його та за свій нарід несе вже стільки десяток років Достойний Ювілят, тоді сказати котрі важчі були, чи ті фізичні там на каторзі, чи ці моральні тут у вільному світі. Але вони не зломали його! Він все той самий — невгнутий, прямолінійний, безкомпромісовий в обороні правди. Повний надлюдської міри віри в поміч Божу, як старозавітній Ґидеон веде свій народ до боротьби з силами зла цього світу, як безстрашний Самсон торощить стовпи неправди й облуди, погребуючи під ними скриті намагання слабих духом і повних злоби людей, що умертвити бажали б єдине сьогодні заборола нашого існування Святу Христову Церкву в українському народі.

1958 р., не знаючи, бо й ніхто з нас не знав непевної долі Високопреосвященнішого галицького митрополита Йосифа Сліпого, писав я таке в місячнику „Католицька Акція:" Увязнення, суд, заслання, важкі роки неволі, знущання, моральні і фізичні терпіння не зламали митрополита Йосифа, за словами св. Письма — доброго пастиря, що знає свої вівці і душу свою кладе за них. Вкритий не тільки німбом слави у своїх, але й пошаною в чужих, гідно несе митрополит Йосиф своє важке ярмо неволі. Ні намови, ні тортури, ні підступи ворога не змогли його". В той час ніхто з нас не знав, чи живе ісповідник віри Йосиф. Ми молилися й надіялися на Божу поміч. І вона прийшла . . . Найшовшись у вільному світі, як добрий євангельський робітник, Його Блаженство Йосиф дев'ять років свого „нового" життя вкрив стократними плодами невсипущої праці для добра рідної Церкви та народу. Скромний, покірний, в чернечій рясі Верховний архиєпископ Йосиф VII є для нас всіх вістуном Божого промислу над українським народом. Найдостойніша його особа є для всіх нас джерелем надії, що наша Церква вступає в нову світлу добу свого життя! Але пам'ятаймо, що зібрати плоди його так многогранної праці зможемо тільки тоді, коли явимось у Бога достойними небесного благословлення. То ж у молитвах єднаймося всі з найдостойнішою особою Голови УКПомісної Церкви. Для себе він не бажає нічого. Сам бо сказав: „Я перейшов таку тверду школу що мені вже нічого не заімпонує тут на світі". Достоїнства, хоч вкритий він ними, не мають для нашого Первоієрарха жодного значення. Готовий на мучеництво, приніс він з Божої волі тільки ісповідання віри. Врятований чудесно, всеціло віддав себе свому народові!

В радісний ювілей 80-річчя життя Його Блаженства Йосифа VII верховного архиєпископа УКПомісної Церкви молім вседоброго Бога, щоб кріпив сили Найдостойнішого між нами, обсипав щедро ласками та дав в нагороду за зневаги та поневіряння побачити свобідний і зєднаний у Христовій вірі свій народ — любу Україну! „На многі літа, Владико!"

МАТЕРЯМ НАЙМЕНШИХ ДІТЕЙ

М. Фляк

Виховувати дитину — значить розвивати її тілесно й духово. Розвивати духово означає порирювати знання дитини і виробляти в ній моральні засади. Ці три прикмети: тілесний, умовий і моральний розвій, складаються щойно на повне виховання. Коли у вихованні немає однієї з цих прикмет то воно не є повне, а можна навіть сказати, що воно звихнене. Занедбувати дитину чи то під фізичним, чи умовим чи моральним оглядом значить калічити її фізично, умово чи морально.

Дітей виховують батьки і школа. Одначе, як стверджують педагоги й психологи (Блюм, Піяджет та інші) рішальним і головним чинником у вихованні є все таки батьки. Чому? Тому, бо згідно з їх дослідами дитина осягає 50% своєї інтелігенції у віці від 3-6 року життя, а в тому часі вона переважно перебуває з батьками.

Не робімо несвідомо кривди нашим дітям

Піклуймось ними і не опізнюймо їх фізичного чи духового розвою. Хоч ви обтяжені працею знаходіть для вашої дитини час. Припильнуйте її в цьому віці. В цих роках дидина може легко, зі слуху, вивчити дві а то і три мови. Коли ви не володієте досконало англійською мовою, то не вчіть дитини англійської мови, бо вона нехотячи засвоїть собі вашу вимову й опісля в школі буде мати труднощі з своєю вимовою. Вашою неправильною вимовою можете спричинити те, що дитина уроджена в Канаді, буде опісля ціле життя говорити англійською мовою з чужинецьким акцентом. Якщо сумніваєтесь, підіть до котрогобуть українського садочка чи рідної школи і прислухайтесь до цієї англійщини деяких дітей, якої вони навчились у своїх домах, у домах, в котрих батьки, хоч самі не знають добре англійської мови, розмовляють нею із своїми дітьми. Скільки труднощів та упокорення зазнає опісля така дитина в школі, доки сяк так зможе виправити цю неправильну батьківську вимову. „О! вже знаю від кого ваш хлопець навчився такої неправильної вимови, пані" — сказала учителька 2-ої кляси до матері, котра прийшла до неї довідатись про поступи свого сина в школі. „Це від Вас пані"! Прошу вас говоріть вдома до вашого сина вашою матірньою мовою, бо я вже другий рік стараюсь виправити його вимову і ніяк не можу". „Його слово „дякую" все було і є „тенкс" а цеж не є правильна вимова". (Це автентичний випадок).

Що пишуть про українські родинні доми Канадські Дослідні Інститути"?

Для прикладу візьмім: „Inform-Human Resources Research Council of Alberta", з листопада 71 р. том 3, ч: 4. Переведений цією інституцією опит ствердив, що тільки 0,8% українців розмовляє в домах з своїми дітьми українською мовою, а в німців — 12%, на основі цього самого мірила (приміром на 100 родин). Двомовні діти звертаються в рідній мові до своїх батьків: у німців 5,3%, в українців ледве 0,4%. Коли я звернув увагу на цей опит декому з наших провідних людей то вони, як це звичайно в нас буває, в більшости відповідали, що інформації неточні, а дехто навіть, що фальшиві. Це заставило мене провірити справу. Подзвонив до кільканадцяти наших домів, де слухавку піднесла дитина, юнак чи дівчина й коли я сказав, що хочу говорити з татом, то дитина кликала: „деді фон фор ю". Це був хіба наглядний доказ, якою є розговірна мова в даній родині. Запевняю, це був безсторонний опит. Зрештою спробуйте самі.

Дещо про садочки

Бувають виняткові випадки, що дитина не має змоги в родинному домі вивчати дві мови. Це буває в мішаних подружжях (найвищий відсоток серед українців), коли обоє батьки працюють, коли вони затратили цілковито почуття національної гідности ітп., тоді велику прислугу можуть віддати садочки. В них дістають батьки фахову допомогу у вихованні їх дітей. Виховання справді починається від уродження. Перші початки знання, моральні погляди й правила гігієни дають дитині батьки. Одначе найбільше дбайливости і опіки потребує дитина і під фізичним, і умовим оглядом у віці між 3 і 6-тим роком, бо по 6-тім році допоміжною у вихованні стає вже школа, завданням котрої завершити виховання, яке започаткували родичі.

І як щоденні казочки, байки матері розвивають уяву дитини, як щоденні руханкові вправи розвивають дитину фізично і в деякій мірі дисципліну, так садочки дають її всестороннє виховання для цього віку та розвивають її під оглядом соціяльного співжиття. Діти, котрі ходили до садочків, стають опісля в школі кращими учнями, бо вони, завдяки садочкам, краще розвинуті від дітей, котрі не мали змоги чи не могли ходити до них. Тому держави присвячують, в останніх десятиліттях, так багато уваги садочкам. Спеціяльні програми й підручники, кваліфіковані учительські сили з університетською освітою, устаткування дитячих світличок, а передусім щоденне відвідування дитячого садочку, дає запоруку великих користей для дитини. Як знаємо, в Канаді, садочки й ціле дошкільне виховання включене в шкільну систему.

А як ця справа виглядає в нас? На, скажімо, кругло 40 тисяч українців в Едмонтоні, є ледве 5 садочків, по кільканадцять дітей в кожному, з не все кваліфікованими учительськими силами, без спеціяльного фахового устаткування світличок, без підручників, а що найгірше з навчанням раз або двічі в тижні. Який їх стан? Тяжко навіть добитись точного числа дітей в цих наших садочках, бо число їх постійно змінюється. Треба признатись, що на цьому відтинку наша спільнота, наші організації, котрих намножилось велике число, працюють незадовільно чи радше зовсім не працюють.

Тимчасом дитячі світлички не можуть бути тільки справою Шкільної Ради, на котру між іншим спромоглась наша спільнота щойно три роки тому, але вони повинні бути життєвою справою цілої нашої спільноти, а передусім наших жіночих організацій, а покищо треба подивляти цих декількох матерей, котрі жертвують своїм часом і при цих невідрадних обставинах та незрозумілій байдужності нашої спільноти, навчають у цих садочках наших найменших, навчають як уміють і як можуть. Добре було б, якщо б Шкільна Рада зорганізувала стрічу цих учительок, хочби для обміну поглядами і досвідом.

Кружляють поголоски, що і федеральний і провінційні уряди задумують прийти садочкам і рідним школам з матеріяльною допомогою. Корисним було-б, з цією метою, скласти бодай приблизний бюджет на устаткування світличок, на курси для садівничок, на друк посібників на потреби рідних шкіл, не зв'язаних з нашою церковною управою, але які користуються з церковних будинків, бо підмоги можуть сподіватись тільки незалежні, від церковної управи, садочки і рідні школи. Якими важними є світлички, хай послужить цитата з допису п. О. Климишин, котра дослівно пише в „Свободі" з 7-го грудня 1971 р.: „без дитячих світличок ми поволі перестанемо існувати, бо діти, що від ранніх літ будуть перебувати в чужім середовищі... раніше чи пізніше зірвуть з українством." Наші втрати в Канаді і так уже за великі, бо всякі карієровичі, псевдоінтелігенти, втратили вже давно своє народнє й духове обличчя в надії, що стануть чимось кращим, якщо втікатимуть від свого і цуратимуться походження своїх батьків.

Одинока суспільна група — це наше духовенство, котре за останніх 20 років, виказало надзвичайну подивуґідну активність та діяльність, що заслуговує на повне признання і наслідування. Коли тому 20 років були в Едмонтоні дві наші церкви, себто одна українська-католицька й одна українська греко-православна, то нині маємо українські греко-православні 4 і 8 українських-католицьких. Цей небувалий успіх сягає вартости кількох мільйонів долярів.

Кінчаю мої завваги з проханням до наших жіночих організацій: ЛУКЖ, Добра Воля, Союзу Українок, ОУК, Об'єднання Жінок Ліґи Визволення України ітд., зайнятись садочками і в Едмонтоні і в цілій Алберті. Боже помагай їм.

Осторога перед миром у гробах

(Брюссель, СПС) Головна Рада українських організацій у Бельгії розіслала такий комунікат до всієї бельгійської преси у зв'язку з промовою рос. архиєпископа Нікодима з нагоди конференції для справ миру й європейської безпеки.

ГРУГОВ, довідавшись про зневажливі вислови російського прелата (диви „Ля Лібре, Велжік" з 20. І. 72) щодо українських єпископів мучеників, які загинули в совєтських тюрмах, стверджує ось що:

1. Треба мати велику дозу безсоромности, зокрема для церковного мужа, щоб усупереч правді твердити, що ієрархія Української Католицької Церкви в Україні під час війни співпрацювала з нацистами. Факти і документи доказують, що українські єпископи були з народом, який знаходився в боротьбі проти нацистського окупанта. Проголошення відновлення української державности у Львові 30 червня 1941, проти волі ІІІ-го Райху, знайшло благословлення з боку українських католицьких і православних ієрархів. Українські священики карались у німецьких концтаборах.

2. Ліквідація Української Католицької Церкви з її 6 мільйонами вірних відбулася на вимогу тодішнього московського патріярха, після виарештування цілої ієрархії (10 єпископів з митрополитом на чолі) і численного духівництва та вірних, в Україні, свідчить про все інше ніж екуменізм, що його Руска Православна Церква намагається тепер нібито підтримувати.

3. Твердження Нікодима, що втілення Української Католицької Церкви в лоно московської православної в 1946 р. була на бажання духівництва і вірних УКЦ є безсоромною брехнею.

А правда така: т. зв. собор був накинутий совєтськими властями і в ньому взяла участь деяка частина стероризованого поліцією духівництва і вірних, але ні один єпископ не підписався під актом відірвання УКЦ від Апостольської Столиці, воліючи смерть, ніж зраду. Одинокий, хто пережив це жахливе винищування української ієрархії є Верховний Архиєпископ, Кардинал Йосиф Сліпий, тепер у Римі. Отже архиєп. Нікодим не мусить соромливо ховатись за своїх 16 літ з часу розгрому УКЦ, щоб промовчувати чи перекручувати факти. Треба пригадати, що така сама доля зустрінула 15 років раніше Українську Автокефальну Православну Церкву, наслідком чого загинуло біля 40 єпископів і безліч духівництва та вірних. Інтернаціоналізм і універсалізм, проповідуваний Нікодимом, може бути тільки московський, як це засвідчує ліквідація обох Українських Церков, тому, що Московська Православна Церква не терпить інших в обсязі своєї дії.

4. У совєтських тюрмах перебувають ще тепер тисячі осіб за віру, чи приналежність до іншого віровизнання ніж офіційна московська православна Церква. Між ними є підпільно висвячений український католицький архиєпископ Василь Величковський, засуджений в 1970 р. на 3 роки тюрми, вже після відбутої ще раніншими роками довголітнього ув'язнення.

Отже чому цей російський митрополит не мобілізує публічної опінії в СССР проти насильства над свободою людини, за мир і екуменізм у своїй країні і в сусідніх краях, як Україна, але приходить голосити ці ідеї на заході з наміром хіба приєднати вільні ще народи до такого миру й экуменізму які існують в СССР? Чи не прийшов він сюди, щоб заглушити крик невинних оборонців української культури проти русифікації в Україні, яких масово виарештовано на початку цього року?

Тому остерігаємо людей доброї волі і уряди вільних держав перед миром у гробах, якого майстрами є московські імперіялісти.

„Гемінґвей в українській літературі"

У рамках симпозіюму порівняльної літератури, що його зорганізував Тексаський університет у Лабоку, проф. д-р Яр Славутич з університету в Едмонтоні виголосив 28 січня ц.р. доповідь на тему „Гемінґвей в українській літературі". Доповідач обговорив переклади творів Гемінґвея на українську мову, оцінку його творчости українськими критиками та вірші українських поетів, присвячені американському письменникові. Організатором симпозіюму був д-р Володимир Жила, голова комітету порівняльної літератури і професор Тексаського університету. У симпозіюмі взяли участь літературознавці з Европи, Канади та Америки.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta

Tel.: 433-7629 — 424-0915

proof

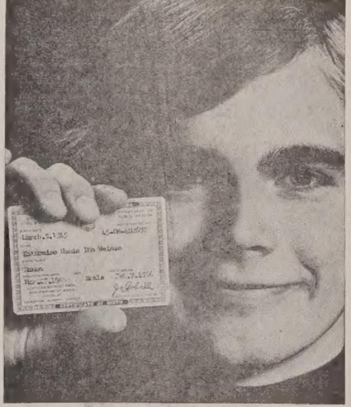

ДОКАЗ

Ваше свідоцтво народження засвідчує ваш вік та вашу тотожність. Якщо ви народилися в Алберті, ви можете написати, щоб вам прислали копію свідоцтва.

Відділ бюра „VITAL STATISTICS" має записаних майже півтора мільйона реєстрацій народин, які сягають часу, коли Алберта була ще частиною Північно-Західних територій. Записи є доведені до сьогодні завдяки періодичним завітам дістріктових реєстраторів та записам видачі дозволів на вінчання. Ця документація албертських народин, смертей та вінчань означає, що ви є тутешним громадянином й ваше громадянство ніколи не може бути ставлене під знак запитання.

Йдучи за доброю порадою, ви повинні мати ваше свідоцтво народження зручно під рукою, щоб могти з нього скористати, як вирине якась неожидана потреба. Копії цих посвідок з бюра „VITAL STATISTICS" можете дістати або в формі малої картки до вашого портфелю або в поздовжній більшого розміру формі, за ціну $2.00.

За повними інформаціями пишіть до:

Division of Vital Statistics
Alberta Jasper Building
Edmonton, Alberta
Telephone 422-4205

Alberta

За членство СКВУ в системі ОН

Ню Йорк (СКВУ-УПС) — 27 грудня 1971 р. відбулось тут чергове засідання Президії Секретаріяту, СКВУ, на якому обмірковано та вирішено різні організаційні справи, як теж окремі питання у зв'язку з недалекою четвертою пленарною сесією Секретаріяту.

Президія розглянула і схвалила переведені підготовні заходи з метою одержати на форумі ОН т.зв. консультативний статус, яким в цій міжнародній організації користується тепер 378 різного типу міжнародніх добровільних асоціяцій та організацій. Відділ неурядових організацій при ОН має дві категорії членства, яким прислуговує консультативний статус. Такий статус управнює членів втримувати контакти на дипломатичному рівні, брати участь у засіданнях, а в окремих випадках забирати слово та вносити пропозиції. Серед членів цього роду в ОН є відомі у світі допомогові, релігійні, професійні організації, а серед них, коли б шукати за відповідним прикладом для СКВУ, є Жидівський Світовий Конґрес.

В цій справі Президія Секретаріяту СКВУ внесла прохання з усіма вимаганими даними —

Пленарна Сесія Секретаріяту

Тому що виринула потреба присвятити більше часу на сесії і наради рад і комісій Секретаріяту, Президія рішила розпочати пленарну сесію вже 29 січня 1972 о год. 2:00 пополудні. Ввесь день 30 січня 1972 буде присвячений сесіям рад і комісій, а друга частина пленарної сесії відбудеться 31 січня 1972. В рамках пленарної сесії

(закінчення на 5 стор.)

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. Сопуляк

СТОЛИЦЯ ПОРТУГАЛІЇ ЛІСБОНА

Наш полудневий відпочинок у готелі був дуже короткий, бо після обіду була запланована поїздка по столиці Португалії Лісбоні та оглядини цікавіших будівель. Я гадав, що бодай половина прочан зрезигнує із поїздки, щоб відпочати по короткій та недоспаній ночі й дігнати втрачену ніч. Одначе, коли я прийшов о другій годині до готелевого голу, то вже майже всі прочани ждали на автобус, но й, очевидно, на мене, хоч місто мала нам показувати наша симпатична провідниця.

Столиця Португалії Лісбона (по португальськи: Лісбоа) має бл. один мільйон мешканців і є одним із найкращих міст Европи. Початки її сягають сивої давнини. Португальці хваляться, що основником їхньої столиці був грецький легендарний мандрівник Одисей. Місто збудоване над чудовою морською затокою, на горбоватому терені, виглядає дуже гарно, якщо зближатися до нього з боку моря. Лісбона славиться гарними широкими вулицями, імпозантними будинками та багатьома пам'ятниками. Але є в Лісбоні, в старій дільниці міста й багато старих вуличок та старих будинків, що нагадують середновіччя. Португалія була колись, поруч Еспанії, великою морською потугою й мала чимало колоній. Сьогодні всі колонії, поза малою колонією недалеко Гонг Конгу, стали самостійними державами й то відбилося, очевидно й на господарстві Португалії.

Португальці, народ ввічливий, приязний й, бодай мені, чомусь нагадують своєю вдачею українців. Зрештою португальці мають й історію дещо подібну до нашої, бо протягом 60 років (1580-1640 р. вони були) під пануванням сусідньої Еспанії, яка обходилася зі своїми сусідами не надто по приятельськи, бо еспанці вважали себе дещо вищими від португальців. Про не-надзвичайні сусідські взаємини між обома державами свідчать й морські укріплення на португальському узбережжі, які мають боронити доступу до берегів Португалії від моря. Морські форти ще й сьогодні є укріплені й в них стоїть постійно військова залога. „На всякий випадок — поясняла мені наша провідниця при оглядані морських укріплень.

Наш автобус поїхав широким бульваром-комерсійною площею вздовж в напрямі морської затоки. Проїхавши широкий бульвар, що по його боках пишаються величаві будівлі із 18-го сторіччя, в яких приміщені банки, бюра летунських компаній та великих підприємств, ми в'їхали в вузенькі вулиці старого міста. Свої величаві будівлі Лісбона завдячує землетрусові, що в 1775 р. знищив майже ціле місто. В часі землетрусу згинуло понад 40,000 мешканців. Опісля місто відбудовано.

Вузькі вулички та низькі будинки недалеко морської затоки чомусь нагадують мені деякі вулиці старого Львова й мені завжди здається, що я ходжу вулицями Львова. Ще більше нагадує Львів гарно та дбайливо вдержаний міський парк в Лісбоні. Я побував у Лісбоні літом й проходив через парк. В парку працювали робітники, що не мали на ногах черевиків. Подібну картину я бачив колись у міському парку у Львові, де, головно наші селяни з підльвівських сіл, працювали в парку босо. Коли відтак я відвідав у столиці Еспанії одного черця-єзуїта, що жив через кілька років на Волині в єзуїтському манастирі й вів католицьку місію, як священик східного обряду, між нашими православними українцями на Волині, я поділився з ним своїм враженням про Лісбону та португальців. Той, сьогодні покійний уже, чернець сказав до мене: „Що? Ті португальські хлопи вам подобалися?". А я йому відповів: „А ви говорите, як колишній бутний польський шляхтич, що гнобив наших селян". Він задумався й відповів мені: „Польський шляхтич то я не є. Але ви маєте рацію, що португальці мають щось спільного з українцями, а ми, еспанці, маємо дещо з польської шляхти". Зрештою з тим еспанським езуїтом я зустрічався відтак кілька разів й ми мали дуже цікаві дискусії. Він знав і розумів українську проблему й на кожному кроці, де міг, заступався за українців. Але його наставлення до португальців найкраще ілюструє відносини, що панують між португальцями та еспанцями.

Наш автобус заїхав на площу над морем й зупинився, а ми пішли оглядати поблизькі будинки, а відтак невелику церковцю, в якій якраз відбувалося вінчання молодої пари.

Дальша дорога вела понад морську затоку. На другому березі затоки на горі стоїть велика статуя Христа-Царя, яку щоночі освітлюють. Наша провідниця казала нам, що ця статуя неначе символізує опіку Христа над столицею Португалії. В одному місці над морем стояв модерний пам'ятник з граніту, коло якого наші прочане зробили собі пам'яткові світлини на тлі морської затоки.

У великому міському паркові росте багато екзотичних дерев, бо зима в Португалії дуже лагідна й коротка. Оглянувши парк, ми зайшли до величезного манастиря св. Єроніма, збудованого в 16-ому сторіччі. Величезна будівля стоїть майже зовсім порожна. Вірні користають лиш із просторої церкви з кількома престолами та гарними різьбами.

Нашою кінцевою зупинкою був музей старовинних возів та карет, приміщений в кол. королівській школі їзди. Чудово різьблені та багато прибрані карети португальських королів та магнатів захоплювали увагу й викликали подив наших прочан.

Закінчивши оглядини музею возів, ми повернулися до нашого готелю й пішли спочивати, бо другого дня мали їхати на оглядини цікавих пам'ятних будівель в околиці Лісбони.

—o—

Протест проти нищення могил

(УЦІС, Лондон). На Захід продістався новий документ з України, який у відписах передається там з рук до рук. Є це протестна заява Вячеслава Чорновола, адресована до московських імперських наставників в Україні, протн варварського нищення окупаційною владою могил українських воїнів на Янівському цвинтарі у Львові. Нижче подаємо повний текст Залви.

* * *

Київ
Президії Верховної Ради УРСР, тов. Ляшкові
ЦК КПУ, тов. Овчаренкові
Першому заступникові Голови Ради Міністрів УРСР, тов.Троньковi

ЗАЯВА

Важко уявити щось дикіше, антигуманніше і страшніше, як наруга над померлими. Мабуть „людяніше" розстріляли людину, ніж потім бульдозером знести її могилу і повикидати із землі кості . . .

Те, що тепер коїться на Янівському цвинтарі у Львові, майже в центрі Европи, може вимірюватися хіба найдикішими азійськими середньовічними мірками. Під наглядом спеціяльно приставлених осіб бульдозер зриває стрілецькі могили, а лопати грабарів вивертають людські останки. Кажуть, робиться це за санкцією голови Львівського Облвиконкому Телішевського. Не знаю, які адміністративні таланти має ця людина, що їй довідили таку відповідальну посаду, але однієї цієї дикості достаточно, щоб знелюднілого чиновника призначити в свинопаси.

Задумаймось над тим, що твориться. По перше, наруга над могилами прямого ворога — це блюзнірство, відкинуте цівілізованим світом. Смерть зрівнює погляди й ідеології. І смерть вимагає до себе пошани. У кримінальному кодексі УРСР є стаття 212, яка передбачає кримінальні санкції за глум над могилами. По друге, чи галицькі юнаки, які жили наприкінці 1918 р. і полягли в боротьбі з польськими легіонерами відстоюючи Галичину від колоніяльного поневолення панською Польщею — це вороги Радвлади? Ще не відомо, де опинились би вони якби не полягли в ті дні. Можливо були б в Армії УНР, а можливо в ЧУГА. До речі, аматори цитатів знаходять позитивні слова про стрільців у Леніна. За щож їм, загиблим понад 50 років тому, мстять зараз? За те, що рятували Галичину від польського гніту? Ми, що не розписуємося в солідарності з підсудчиками, з пацифікацією, з Березою Картузькою бачимо, що навіть поляки, окупувавши Галичину і ненавидячи стрільців як ворогів, не вчинили наруги над стрілецькими могилами. Не подумались до відвертого знищення могил навіть при Сталіні, хоч наругу над ними чинили. До чого ж дійшли ми з вами?

Багато говорять зараз про підступ буржуазної ідеології. Не думаю, щоб усі буржуазні видавництва і радіостанції разом узяті спромоглись на такої сили антирадянську пропаганду, як один львівський бульдозер, що постинав голови стрілецьким хрестам.

Після пожежі Державної Бібліотеки Академії Наук УРСР у 1964 р. і політичних арештів за відкрите висловлювання переконань у наступні роки важко назвати дію, яка б так підривала авторитет Радвлади як теперішнє безчинство у Львові. Наслідки вже є. Тисячі галичан пройшли за ці дні біля осквернених і сплюндрованих могил. Серед населення замішання й обурення. Ходять чутки про наміри теж далекі від людяності, а може й провокаційні, погромити у відповідь могили партійних і військових керівників і т.д. Невже ж дійдемо до того, що вводитимемо стан облоги на кладовищах?

Я стримувався від одноосібних звернень до партійних і радянських керівників після того, як у 1967 р. за справедливі завваження про порушення норм соціялістичної законності мене спочатку кинули за ґрати, а потім зробили з критика й журналіста залізничним робітником. Але сьогодні мовчати не можу. В ім'я людяності закликаю вас втрутитись у дії провінційних самодурів і зупинити глум над стрілецькими могилами, відновити частину зруйнованих поховань і перенести звідтам тіла похованих на чужих кістках людей. Відмежуйтеся тим самим від злочину, який зараз чиниться у Львові.

16. 8. 1971 р.

Вячеслав Чорновіл
м. Львів, вул. Спокійна 13.

—o—

Пожертви

НА УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

(закінчення з 2-ої кол.)

Г. Порохівник, п-і Н. Купченко, М. Сус, М. Шмігельський, І. Борух, К. Теличко, О. Мерцало, Я. Чиховський, Ю. Шотило, о. Е. Дмитрук, М. Бойко, В. Кравець, д-р Б. Рудик, М. Наконечний, д-р А. Мартинюк, В. Духній, о. Ю. Ковальський, С. Вовк, о. В. Чопей.

По$5.00 — Марійка Горбай, С. Лукіянець, о. О. Хомяк, П. Прокопів, Е. Єренюк, Р. Солтикевич, М. Стефанів, О. Мазурок, І. Стадник, Я. Скрипник, о. Ф. Керницький, Н. Хащівський, В. Бурак, п-і О. Ізьо, Ю. Ізьо, Д. Кубрак, Р. Осташевський, о. В. Тарнавський, д-р М. Кейван, п-і С. Климкович, І. Бойко, п-і І. Павликовська, п-і К. Міськів, В. Вірстюк, М. Голинський, п-і Г. Блавацька, п-і І. Буцманюк, В. Крайківський, А. Маяровський, І. Фляк, о. Ю. Малий, С. Романюк, Н. Іванків, С. Ґрох.

По $3.00 — Ґабріеля Мельник.

По $2.00 — Г. Прокопчук, А. Довошая.

По $1.00 — О. Харина, С. Базюк, А. Зазуляк.

Пожертви:	$1195.00
Вступи:	79.00
Разом	$1274.00

БУВШІ ГОЛОВИ ЛУКЖ В ЙОРКТОНІ, САСК. продовж 25-ліття її існування. У першім ряді сидять з ліва на право: Анастасія Шордій, Маргарита Верхомінка, Впр. о. Михайло Кучм'як ЧНІ, парох, Марія Стрільчук, Марія Медвік. У другім ряді стоять з ліва на право: Ева Домшей, Стефка Крап, Анна Яремович, Анна Кушпіра, Анна Дозорець, Анна Абрамець, Юлія Кіц, Анна Стахів.

Срібний ювілей Ліги Українських Католицьких Жінок в Йорктоні

Останніми літами відзначують численні ювілеї поодиноких осіб і товариств. Але деякі з них заслугують на особливіше відзначення, як ось ювілей Ліги Українських Католицьких Жінок в Йорктоні, 19 грудня 1971 р. Розвиток цього товариства має прикмети, про які говорить Христос: „Царство Боже подібне до зерна гірчиці. Воно, що правда, найменше з усіх зерен, але, як виросте, стає найбільше з усієї городини".

В грудні 1946 р. засновано в Йорктоні ЛУКЖ. Тоді мала 15 членкинь, нині — 118. За чверть сторіччя розгорнула дуже широку діяльність, помагаючи матеріяльно й морально Українській Католицькій Церкві. За той час вона своєю муравлиною працею придбала і жертвувала на будову парафіяльної залі $31,000, дуже велику суму гроша на розбудову й прикрасу парафіяльної церкви, не згадуючи багато інрелігійне життя парафії. членкині Ліги своїм правдиво християнським життям, зусиллями виховати своїх дітей, дуже благодійно впливали на релігійно-церковне життя парафії. Вистане згадати, що якраз в день ювілейних урочистостей приступило до св. Причастя 647 осіб. Очевидно в цьому велика заслуга ревної праці оо. Редемптористів, доброго впливу товариства БУК, УКЮ, Лицарів Колюмба відділу о. Делярого, Апостольства Молитви, Вівтарної Дружини, але більша частина заслуг припадає жінкам Ліги, які невсипуще трудилися для добра Церкви. Певно, все це треба приписувати Божій ласці, як каже св. Павло: „Ласкою Божою я є тим, чим є". Йорктонська Ліга вірно співділала з Церквою. Щоб подякувати Богові за Його ласки продовж 25 років і щоб висловити вдячність за опіку покровительки Матери Божої Неустанної Помочі, ювілей розпочався благодарственною Службою Божою о год. 4 попол. Ювілейні урочистості приготовив основно ювілейний комітет.

О год. 6-тій вечором відбувся ювілейний бенкет у гарно прикрашеній парафіяльній залі, при участи всіх членок Ліги, їх чоловіків і запрошених гостей, разом 200 осіб. При головнім столі засіли всі голови, за час існування Ліги, з Впр. о. парохом Михайлом Кучм'яком і п-ею д-р Стефанією Потоцькою, головою Всеканадійської ЛУКЖ. Господиня бенкету п-і Еліс Ковалишин привітала присутніх щиросердечними словами і відспівано коляду. Опісля хвилиною мовчанки вшановано померлих членкинь ЛУКЖ, відтак голова Ліги причіпила корсажі. По знаменитім бенкеті п-і Марія Стрільчук, перша голова Ліги, накреслила історію ЛУКЖ в Йорктоні, що була другою в цілій Канаді. Достойний суддя Андрій Кіндред вніс тост за жертвенну працю і великі заслуги йорктонської Ліги. Свою гарну промову переплітав влучними жартібливими заввагами. За його теплі слова признання праці Ліги подякувала щирими словами п-і Марія Бриґідир, теперішня голова Ліги.

Сердешний і повний глибокого змісту привіт склала п-і д-р Стефанія Потоцька, голова всеканадської управи ЛУКЖ. Вона підчеркнула заслуги наших піонерів, зокрема жінок, що принесли зі собою з рідного краю великі цінності, св. віру, любов Української Католицької Церкви, українського народу та його культури. ЛУКЖ свідома своєї відповідальности старалася продовж 25 літ плекати ті цінності і передавати їх молодому поколінню, за що належиться йорктонській ЛУКЖ справедливе признання.

Владика Андрій (Роборецький) прислав дуже гарний привіт з нагоди ювілею, вказавши на великі заслуги у будові церкви і заходах Ліги про релігійне й церковне життя парафії. Привіт Владики відчитав протоігумен оо. Редемптористів о. П. Малюга.

Єпархіяльна голова ЛУКЖ п-і Євгенія Саранчук прислала ручно мальовану грамоту й листовний привіт, що його прочитала п-і Е. Ковалишин. Потім чергувалися звіти б. голов Ліги за 25 літ її існування. Ними були: п-і Марія Стрільчук (три роки), п-і Анна Стахів (1 р.), п-і Анастасія Шордій (2 р.), п-і Маргарета Верхомінка (8 р.), п-і Анна Кушпіра (1 р.), п-і Анна Яремович (2 р.), п-і Юлія Кіц (1 р.), п-і Ева Домшей (1 р.), п-і Анна Абрамець (2 р.), п-і Марія Медвік (1 р.), п-і Стеля Крап (1 р. і п-і Анна Дозорець (2 р.).

Привіт від міста склав посадник п. Бейлі, заявляючи, що місто дуже много завдячує йорктонській ЛУКЖ, бо високий рівень організації дуже корисно впливає на моральний рівень міста. Останнім бесідником був парох, о. М. Кучмяк, подякувавши всім членкиням Ліги і їх проводам за їх щиру співпрацю з отцями і цілою парафією, за їх жертвенні труди для добра нашої Церкви й народу. Свій привіт о. парох закінчив словами: „Чим добра мати для своєї родини, тим Ліга для парафії". Подякував також чоловікам, які щиро допомагали своїм дружинам в сповнюванні їх обов'язків.

Бенкет закінчено врученням відзнак і многоліттєвім. Його переплітано співом коляд всіх присутніх. По відспіванні останньої коляди всі перейшли до головної залі, де дістали частинку ювілейного печива. Цей ювілей йорктонської ЛУКЖ буде для неї заохотою до ще ревнішої праці і зміцнення діяльної любови для нашої Церкви й українського народу.

Пресова референтка ювілею ЛУКЖ в Йорктоні

Летбридж, Алберта

ПРАЩАЄ СВОГО ДОВГОЛІТНЬОГО ПАРОХА

На доручення едмонтонського Владики Кир Ніла, довголітній парох обох наших парафій у Летбридж, о. Микола Дядьо, перейшов з днем 15-го грудня 1971 на нове призначення до Едмонтону до веркви св. о. Николая. Парафіяне Летбридж використали два тижні часу на підготовку пращати свойого дотеперішнього отця пароха і його дружину.

В неділю, 5-го грудня повідомив о. парох, що на доручення духовної влади, він переходить на іншу парафію а на його місце приходить о. Р. Зубак, який тут родився, в церків св. Ап. Петра і Павла був охрищений і свячений на священика, якого родичі і численна родина живуть у Летбридж і більшість з них належить до парафії св. Петра й Павла.

Пращання почалося з цього, що в час передріздвяної зустрічі, 7-го грудня в ресторані Еріксон, попращали о. пароха і його дружину, члени жіночої придерковної организації. В час виміни різдвяних дарунків промовила голова организації Б. Кундрик, а опісля п-і М. Ніколсон. Обі вони, а за ними і інші, складали о. парохові подяку за його і його дружини 12 і піврічну працю в парафії і співпрацю з жіночою организацією. При тому вручили на пам'ятку практичні і гарні дарунки „на згадку милого і спільного прожитого часу і праці для Бога, людських душ і парафії".

В суботу, в дні 11-го грудня, кол. парафіяне української католицької парафії св. Володимира, приготовили вечером сходини, щоб попращати свойого кол. о. пароха. Вони не пращали його, коли він відходив від них лиш один бльок на захід, в тому самому місті, але тепер, коли відходив далеко на північ, і вони схотіли скласти йому свою подяку й обдарувати його і його дружину за їхню працю в парафії. В час вечірки промовляв о. Л. Р. Сивенький, парох церкив і п. Ст. Романюк. Цілий вечір пройшов у дуже дружній атмосфері.

В неділю, в час останньої святої Служби Божої, о. парох зложив подяку своїм дотеперішним парафіянам за їхню дуже щиру співпрацю, вислідом якої є прегарна нова церква, просив держатися своєї віри і обряду, приводити дітей до Ісуса, дружньо працювати і на дальше; при тому висловив надію-певність, що навіть, якщо тут в життї не прийшлося б нам ще зустрінутися, то певно ми стрінемося на Божому суді „коби лиш по правиці Небесного Судді".

Пополудні зійшлися до парафіяльної залі члени церковного комітету, члени організації жінок, члени клюбу мужчин і представники дівчат і хлопців-дружинників, щоб попращати свойого отця пароха. Промовляли голова церковного комітету п. Ю. Пета, голова жіночої організації п-і Б. Кундрик, секретар клюбу мужчин п. Юрій Кундрик і Двейн Птиця від вівтарних дружинників та Ронда Макаренко від „Дітей Марії". Всі вони висказували жаль, що мусять пращатися зі своїм довголітним отцем парохом. Зокрема п. Ю. Кудрик від імені клюбу мужчин, зложив подяку передовсім за зорганізування клюбу (перший раз в історії парафії) і за тісну співпрацю. Клюб мужчин приготовив і вкладав до кожного недільного бюлетена короткий огляд праці о. пароха і новостей, введених за час його перебування в парафії св. Ап. Петра і Павла. Сходини були пов'язані з вечерою, що її приготовило жіноцтво, і тут, добрі парафіяне, обдарували відходячого священика і його дружину подарунками, „щоб ви нас ніколи не забули"!

Після вечері був „опен гавз" в парафіяльній залі для всіх "приятелів о. Миколи Дядя і його дружини". Від години семої до поза дев'яту приходили люди з цілого міста пращалися з дружиною отця М. Дядя та з ним самим та бажали всего добра на новому місці. Між присутніми було дуже багато римо-католиків, бо о. М. Дядьо був через кілька літ сповідником у обох шпиталях для всіх католиків і здобув собі через те багато приятелів. Приходили і некатолики, які мали нагоду за 15 літ пізнатися з о. Дядьом та і його дружиною і складали свої маленькі пам'яткові даруночки на „не забудьте".

16-го грудня 1971 р. о. М. Дядьо переїхав до Едмонтону і обняв духовний провід у парафії св. о. Николая,

ДУЖЕ ВАЖНЕ!

АВТОМОБІЛІ

НА УКРАЇНУ

НАЙКРАЩИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ВАШИХ РІДНИХ
ЛИШЕНЬ ЧЕРЕЗ КОРОТКИЙ ЧАС
СКОРА ДОСТАВА ВПОВНІ ҐАРАНТОВАНИЙ
ДОВГО ОЖИДАНИЙ ЗОВСІМ НОВИЙ МОДЕЛЬ
ЖИГУЛИ ВАЗ 2101

Повна ціна 3,275.00 амер. дол.

МОСКВИЧ 412 IE

ЛЮКСУСОВИЙ МОДЕЛЬ
Повна ціна 3,275.00 амер. дол.

МОСКВИЧ 408 IE

Повна ціна 3,009.00 амер. дол.

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗАЗ 966

Повна ціна 2,012.00 амер. дол.
До набуття лише обмежена кількість автомобілів. Тому **НЕ ЖДІТЬ,**

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Tel.: 982-1530

МИ МАЄМО 23-РІЧНИЙ ДОСВІД В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ И МИ МАЄМО ТИСЯЧІ ЗАДОВОЛЕНИХ ПОКУПЦІВ

Скаро, Алберта – похорон бл. п. Михайла Войтас

В суботу 8-го сіняч 1972 р. упокоївся в Бозі один із зразкових членів нашої парафії, бл. п. Михаїл Войтас, проживши 67 років свого трудящчого життя. Покійний був одним з перших членів-основположників нової церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього на Скаро і дуже багато причинився до будови разом з іншими парафіянами. Йому не треба було пригадувати або просити, щоб прийшов до роботи. Він сам радо спішив та ще й інших заохочував до праці, до датків, до призначеної суми-жертви на нову церкву, опісля й Народнього Дому. Сам давав радо, а працював може й більше ніж інші. Свою парафіяльну церкву щиро любив, брав пильну участь у церковних відправах, довгі роки співав у церковному хорі, часто приступав до Св. Тайн. Був вірним сином своєї церкви, а як добрий батько щиро подбав про релігійне виховання своїх дітей.

Залишив у глибокім смутку й жалобі свою дружину Марію, двох синів: Йосифа й Николая та дві доньки: Ольгу й Анастасію. Всі вони вже подружені й між ними є вже 8 внуків покійного. Остались також по нім у жалобі рідний брат Іван і чотири сестрі: Марія, Анна, Катерина й Єва.

Похорон відбувся 12-го січня 1972 р. В навечіря похорону о. ігумен Р. Мельник з Мондеру (в заступстві нашого хворого пароха Іванця) відслужив у церкві панахиду й сказав проповідь. Незважаючи на погану погоду церква була битком набита, що найліпше свідчить про заслуги покійника перед громадою. Чергового дня о. ігумен Мельник відправив Сл. Божу, похорон і сказав прегарну проповідь. Після відправи тіло Покійного відвезено на місце вічного спочинку на парафіяльнім

бл. п. Михайло Войтас

цвинтарі в Скаро.

Опісля всі учасники похорону зійшлися в Народньому Домі на поминальний обід і тоді о. Мельник склав щирі співчуття родині, особливо дружині і дітям. На його заклик присутні зложили добровільні жертви на прес-фонд 22.00 дол. на „Українські Вісті".

Син покійного Йосиф подякував отцеві ігуменові за відправу і проповіді та теплі слова потіхи. Подякував і дякам за спів, а жінкам за приготування гарного обіду і всім присутнім, що причинилися до величавого похорону серед найбільшої зими, буревію. Всім щира подяка, а покійному Михайлові: ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ!

ПОДЯКА

По втраті нашого дорогого мужа, тата й дідуся та брата, складаємо прилюдно щиру подяку Впрп. о. ігуменові Р. Мельникові, ЧСВВ за відправлення похоронних богослужб і проповіді. Дякуємо також похоронному заведенню Парк Меморіял за совісну обслугу. Зокрема щира наша подяка всім приятелям Родини і жертводавцям на поминальні Сл. Божі, дякам і добрим паням за приготовлення доброго обіду. Всім, хто причинився до звеличення похорону нашого дорогого Покійника, всім, що віддали йому останню прислугу і щиру молитву нехай Вселаскавий Господь нагородить сторицею, покійного нашого Михаїла хай прийме в своє царство небесне, де нема болів ні зідхань!

Жена, діти, внуки, брат, сестри і вся Родина

Саскатун, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. МИХАЙЛА ПОСТІЯ

По довгій та важкій недузі та кількох важких операціях в шпиталі св. Павла в Саскатуні, в неділю, 31 жовтня 1971 р. відійшов у вічність бл. п. Михайло Постій, в молодому ще віці, бо закінчив усього 52 роки. Він був сином Максима і Антонії з Корпанів. Молоді та шкільні роки він провів мило й безжурно на фармі своїх батьків у Ростерн, Саск.

В околиці Ростерн живе наше свідоме, побожне українське населення, що почало прибувати туди ще в 1898 р. Вже в тому часі покійний о. Жолдак, який відвідував наші поселення в Канаді, завітав був і до Ростерн. Він перебув там кілька днів, посповідав вірних, похристив нехрищених дітей, служив Служби Божі, голосив проповіді та заохочував нових поселенців витревати на своїх поселеннях та держатися кріпко своєї прадідівської віри. В тому часі вже почали організуватися наші парафії та будувати церкви: Різдва Пресв. Богородиці та Зшестя св. Духа. Вже з того часу наші поселенці в Ростерн виявили себе побожними та добрими християнами. Їх слідами пішли відтак і їхні діти й унуки. До таких добрих та побожних християн належали й батьки покійного Михайла, які виховали свого сина теж у прив'язанні до своєї Церкви та до свого народу.

В 1945 р. покійний Михайло знайшов собі подругу Анну Марчук й тодішний парох Ростерн о. П. Криворучка осінню того року звінчав молоду пару. Молоде подружжя скоро відтак перейшло жити до Саскатуну, де покійний увесь час працював при будовах. Він був добрим майстром й його завжди кликали до його спеціяльности-закладати вікна та двері.

Покійний поклав багато труду при будові церкви св. Петра й Павла в Саскатуні, де він був добрим і жертвенним членом.

Подружжя п-ва Постіїв поблагословив Господь одним сином Теодором, що вже одружений і живе у Ванкувер, Бр. К., та одною донечкою.

Похорони покійного Михайла розпочалися панахи-

бл. п. Михайло Постій

дою, що її в середу, 3 листопада відслужили в церкві св. Петра й Павла в Саскатуні о. П. Криворучка та о. Я. Сиваник ЧНІ. Вони теж відслужили в четвер, 4 листопада заупокійну св. Літургію та похорон. В похоронних відправах взяли участь, крім дружини, сина з невісткою та дочки покійного, його батьки, як теж родичі його дружини п-во Марчуки, його брати: Петро, Іван і Стефан із Саскатуну на Николай з Вейбурн, Саск. та сестра Анна Марія, заміжна за Йосифом Яблонським, управителем школи в Мус Джав. Саск. Окрім саскатунських парафіян, на похороні було багато вірних із Ростерн та околиці та з Мелфорт. В часі похорону співав дяк Михайло Тарасюк з Ростерн.

Після похорону відбувся поминальний обід, що його, на запрошення родини покійного, приготовили членкині відділу ЛУКЖ. Поминальний обід закінчено молитвою „Достойно єсть".

З нагоди похорону родина покійного передала 12.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а Милостивий Господь нехай увінчає покійного Михайла нев'янучим вінцем небесної радости та хай Сам буде його вічною нагородою. Вічна йому пам'ять!

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!

Пощо безпомічно крутитися і переносити тортури свербіння?

Elik's масть на екзему ч. 5

показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього **поіритування скіри,** особливо при:

екземі
псоріязіс
ріньгворм
отруйному блющеві
атлетичній стопі

та в багатьох других скірних висипках.

Її лагідні складники приносять полегшу при поіритованні і зачервенілій скірі, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.

Ціни: $2.50, $3.50, $11.00

Ч. 5 здержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

УВАГА! УВАГА! **НОВА АДРЕСА!**

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs. REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Українсько канадський музей-архів

На наші цьогорічні Різдвяні картки, що їх ми розіслали нашим приятелям, дістали ми деякі дуже заохочуючі відповіді. Одна з наших відомих піонерок пише нам: „Дякуємо за Різдвяні желання, радіємо, що йдете вперед і цінимо вашу працю. Може колись грядучі покоління згадають нас, як пише Т. Шевченко, „не злим, тихим словом". Посилаю скромну пожертву 5.00 дол. Книжки вишлю пізніше". — М. Бзова.

Жертводавці на фінансіву збірку:

$100.00 — п. Р. Березович, Едмонтон; по $10.00 — п. С. Яворський, Оттава, п.І. Логин, Едмонтон; по $ 5.00

(закінчення на 8 стор.)

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ПОКАЖІМ ДІТЯМ ЛЮБОВ

В. ГАВРИШ

Здається, що важко собі представити людину, яка не любила би дітей. А одначе й такі люде трапляються на світі. Й то мабуть не дуже рідко. Про них читаємо в газетах, або чуємо від других. Для таких й державний закон не має милосердя й зрозуміння. Не люблять таких і люде. Про такого одного чоловіка, що знущався над своєю дочкою, знав і я. Він був щось на дочку лихий і важко її збив. Вона дуже плакала, він попав у ще більшу лють й поставив її сидіти на гарячу піч. Вона попеклася дуже важко й з болю зімліла. Десь то побачили сусіди й забрали дівчину до шпиталю, а злобного батька передали поліції. Його посадили до тюрми. Як його співмешканці в тюрмі-арештанти довідалися, за що він сидить, кинулися на нього й задусили. Відтак навіть не було ніякого слідства, сказали, що він умер на удар серця.

Другий подібний випадок трапився з таким, що знасилував свою 12-річну дочку. Він також опинився в тюрмі й співязні зробили над ним самосуд й також його засудили. Відтак поліція вела слідство, але з в'язнів ніхто не признався до нічого й справа скінчилася нічим.

Таких і подібних прикладів із життя можна би навести багато. Я вже не згадую про тих звироднілих матерей, що кидає дитину десь в рів або на смітник, бо не хоче мати з дитиною клопоту. А може й краще, що кидає, бо другі, прибрані родичі ту дитину краще виховають.

Але я зачав за дідуня й бабуню, які виховували гарно своїх внуків, яких батьки згинули в нещасливому випадкові. Дідуньо й бабуня вповні заступили батьків й виховали гарно всіх дітей. Діти підростали й кінчали свої школи. Найстарший хлопець, як закінчив школу й знайшов собі дівчину, припровадив її до свого дідуня й бабуні, щоб на неї подивилися й сказали йому, чи він має з нею женитися. Дівчина сподобалася обоїм, вони її пригорнули до серця й поцілували, а відтак справили свому внукові невелике, але гарне весілля. Молода пара відтак пішла собі жити окремо своїм життям. Але вони постійно відвідували дідуня й бабуню й завжди відчували у них любов та журбу за їхнє життя.

Назагал ми, українці, не маємо чого стидатися за виховання наших дітей. По наших селах в Україні чимало людей жили бідно, але дітей виховували гарно, в пошані до старших, до релігії, до свого рідного. Навіть ті бідаки, що самі нераз не мали що їсти, робили все можливе, щоб дітям таки дати кращу їжу.

В Канаді на гомстедах наші поселенці виховували своїх дітей дуже дбайливо. Очевидно, що вони тоді не могли їм дати тих усіх вигід, які вони мають сьогодні, але всі діти були чепурно одягнені, може в неконче дорогу одежу, але та одежа була завжди чиста, виправа й полатана, якщо була подерта. Те саме було й з нашими поселенцями по містах, які вже жили троха вигідніше. Вони дбали про те, щоб їх діти були чепурно одягнені та щоб ходили до школи. Запопадливості добрих батьків треба завдячувати те, що ми сьогодні маємо так багато наших професіоналістів. Багато наших поселенців, хоч самі не вміли читати й писати, старалися дати своїм дітям якнайкращу освіту та фахове знання, щоб вони могли мати легше й краще життя. Мабуть не було між нашими поселенцями випадків, щоб вони знущалихся над дітьми, побивали їх або надуживали їх. Діти були для наших поселенців, як казав мені раз один поселенець „золотом", вартнішим від майна.

Зате й наші діти далеко більше люблять й шанують своїх батьків, як діти наших сусідів, неначе відплачуючи їм за ту любов, якої вони від батьків зазнали. Очевидно, що й у нас трапляються погані вийнятки, але відсотково наші діти таки добрі й вдячні своїм батькам.

Дехто нераз дивується, чого наші діти, як говорять про своїх батьків, то завжди „викають" (мама пішли, тато зробили те, або те ітд.) То є ознака пошани дітей для батьків й ми повинні той гарний звичай плекати, а не осуджувати його, як то дехто робить.

Я зачав свою історію від дідуня й бабуні й закінчу її тими двоїма старенькими. Я вже згадував, що перший хлопець одружився, але й далі приходив до дідуня й бабуні. За якийсь час покінчив свої студії й другий хлопець, став інженером і також знайшов собі дівчину і знову припровадив її до дідуня й бабуні, які щиро її прийняли, відтак справили весілля й молоді пішли жити на своє. Вкінці й дівчина закінчила школу й знайшла собі хлопця. Вона також привела його наперід до дідуня й бабуні, які також щиро його прийняли, справили відтак весілля й третя їхня внучка пішла до своєї хати. Старенькі залишилися в хаті самі, але кожної неділі всі три пари, деякі ще й з дітьми приходять до дідуня та бабуні в відвідини, понавозять їм усякого добра й гостяться мило. Радість старенькіх годі описати, вони тішаться щастям своїх унуків, яких вони виховали й яким вони заступили вповні їхніх батьків, що згинули в нещасливому випадкові.

Свою довгу історію закінчу ще раз твердженням, що дітям треба показати любов і щире серце, а певно, що й діти віддячаться таким самим серцем й такою самою любовю...

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ

ПЕЧЕРИ В КРИВЧІ

о. П. Криворучка

Нам запропонували оглянути славні „кристалічні печери" в Кривчі й ми радо погодилися туди поїхати. Ми всіли до невеличкого вантажного автомобіля, взяли зі собою ще чотири особи з нашої родини й пустилися в дорогу. Нашому водієві сказали, куди вигідніше їхати й ми поїхали. Ми переїхали горішне й долішне Кривче, гарною асфальтованою дорогою, й незабаром опинилися на стрімких узбіччях гори, або, як їх тут називають „на скалах". Наш автомобіль залишився на долині з водієм, а ми вузькою стежечкою почали підніматися узбіччям до печери. Вхід до печери вже вигідний, хоч треба схилятися, навіть мені, хоч я ростом й не дуже високий. Проходимо низькими коридорами 235 метрів. Провадить нас п. Миронюк. Входимо до одної печери, яка називається „заля буйвола". Тут коридори й залі вже освічені. Притемнені лямпади причіплені до стелі, у віддалі прибл. 25-30 метрів одна від одної. Мандруємо тими довгими коридорами печер, що їх витворила природа й подивляємо великі печери. Минаємо одну печеру за другою, йдемо з одного коридора в другий. Так пройшли ми, за моїм обчисленням, яких 70 світел. А там уже світел нема, то ми повертаємося назад. Й знова любуємося красою підземних печер. Кристалічні брили та куски скель мерехтять у світлі електричних лямпочок різними кольорами, квітів та різних фантастичних фігур. Дивимося й не можемо надивитися на ті чуда-дива підземного царства. Можна стояти годинами й любуватися тою чудовою красою природи й не відчувати ніякого умучення.

Ми могли йти дальше, вже неосвітленими коридорами, але треба мати спеціяльні лямпи, яких вживають вуглекопи, а ми їх не маємо. Кажуть, що там дальше ще кращі скелі, ще більше фантастичні скельні відламки та фігури. Наш провідник оповідає, що в ній можна примістити цілий дво-поверховий дім. Усі коридори тягнуться під землею поверх 10 миль. Я мав велику охоту звидіти всі печери, але не було потрібних світел, а до того й наш час був дуже обмежений. Ми не стямилися, як нам скоро проминув час і вже треба вертатися до дому, де на нас ждуть. Нема ради... Може колись, іншим разом, як Господь Бог поблагословить нас життям та здоров'ям, повернемося ще раз сюди й огляне мо всі печери докладно.

Повертаємося знову до виходу й пращаємося з нашим провідником. Я йому дякую й з розмови виходить, що його батько то мій колишній шкільний товариш Михайло Миронюк. В часі розмови виявляється, що помішник провідника приходиться мені навіть дальшою родиною. Знайомимося, говоримо про рідне село та про родину, але на довгу розмову нема часу. Треба пращатись. Він дарує мені на спомин кілька світлин із печер й ми відходимо.

Йдемо в долину, де нас жде наш водій з автомобілем. Хочу ще вступити до церкви. Але мені кажуть, що якраз тепер переводять в церкві ремонт, дають новий тиньк. Тому, замість до церкви, наш водій завіз нас коло гарного саду. Та ми не йдемо в сад, а повертаємо в другий бік і я йду на цвинтар, де спочиває моя мама. Над гробом служу панахиду за мою незабутню матір, прадідів, дідів, батька, брата та шваґра, що всі тут спочивають вічним сном...

З цвинтаря вертаємося до дому, де вже нас ждуть із вечерею. На вечері гостей ще більше, як було вранці на сніданні. Запрошуємо на вечерю теж і водія автомобіля, що їздив із нами до Кривча. Відмовляється, каже, що мусить повертатися до колгоспу. Я щиренько подякував йому за його послугу й просив передати ще раз подяку голові колгоспу, який вможливив мені за один день звидіти так багато.

Проводимо час за вечерею дуже мило. Багата вечеря, наші гості всі якісь врадувані, веселі, жартують, оповідають різні історії. Маємо ще так багато собі росказувати, а тут з часом вже нам дуже коротко. Щастя, що ми мали доброго приятеля в Тернополі, який дав нам доброго водія автомобіля. Він мав нас завести до готелю на год. 8-у вечора, а він так добре нас зрозумів, що приїхав до нас геть аж перед самою північчю. Заки ми попращалися й виїхали з нашої Гермаківки, вже було таки досить пізно. Ми приїхали до готелю аж в год. 2-ій по півночі. Поліція з Тернополя аж два рази за нами телефонувала, чому ми вже не в Тернополі.

Десь коло півночі з'явився наш водій з автомобілем, з автомобіля висів о. Йосиф, його брат і братова, заходять до хати, пращаються. Звичайно, їх ще гостять невеликою перекускою і врешті таки мусимо їхати. Пращаємося щиро з усіми, всім нам жаль, що могли побувати в рідному селі та рідній хаті лиш один день, але на те ніхто нічого не порадить, бо такий тут лад... Потішаємо себе взаїмно, що ще побачимося в Чернівцях, всідаємо до автомобіля й їдемо до Тернополя. Одноденні відвідини рідного села та рідної хати закінчилися дуже скоро й були таки дуже короткі...

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"
ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білети
- базарові квитки

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

КОНКУРС
на найкращу українську писанку

-НАГОРОДИ-

1.: $40.00	Відділ для молоді
2.: $30.00	(до 18 років)
3.: $20.00	1.: $20.00
4.: $15.00	2.: $15.00
5.: $10.00	3.: $10.00
П'ять дальших нагород по $5.00 (кожна)	Три дальших нагород по $5.00 (кожна)

Під увагу братиметься традиційний орнамент і кольорит.

Вистава надісланих писанок і вислід конкурсу відбудеться під час річного чаю Другого відділу „Доброї волі", **19 березня, 1972 в год. 2** попол. в залі Українського Народнього Дому, 9620 - 109 Аве., в Едмонтоні.

Писанки будемо принимати до першої години пополудні 18 березня, 1972.

Прислані на контест писанки залишаються власністю організації, що переводить конкурс.

Висилаючи писанку на кункурс виповніть цю форму:

Name ....
Address ....
....

Всі посилки писанок на контест шліть на адресу:
PYSANKA CONTEST, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta